

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΑΠΟ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1877 ΜΕΧΡΙ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1878.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ ΙΩ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.

—
1878.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΑΠΟ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1877 ΜΕΧΡΙ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1878.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ ΙΩ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.

—
1878.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ. ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Αριθμός: Συλλογών πνευμάτων
των ελληνικών γαλιανών

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ. ΜΟΥΣΕΙΟΝ

1878

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1878, ἡμέρα
Κυριακῆ, ὥρα 10 π. μ. συνελθόντων δεκαεν-
νέα ἐταίρων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἀθηνῶν
Ἐταιρίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ εἰς γενικὴν
ἐπέτειον συνέλευσιν, προσεφώνησεν αὐτοὺς ὁ
πρόεδρος τῆς Ἐταιρίας Φίλιππος Ἰωάννου ὡς
ἑξῆς·

Ἀξιότιμοι κύριοι συνέταιροι.

Κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ 1876 ἔτους ἠναγκάσθη τὸ τῆς Ἀρ-
χαιολογικῆς Ἐταιρίας Συμβούλιον νὰ συγκαλέσῃ Ἰγμᾶς ὀλί-
γας ἡμέρας βραδύτερον τοῦ ἐν τῇ ἐκτάκτῳ συνελεύσει τῆς 24
τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς τοῦ 1874 ἔτους ὀρισθέντος χρόνου,
ἵνα συμπληρωθῶσιν οἱ ἐτήσιοι λογαριασμοί, ὧν ἡ συμπλή-
ρωσις προαπητέιτο, ἵνα παρασκευασθῇ δὲ ἡ προσήκουσα αὐ-
τῶν ἐνώπιον Ἰγμῶν ἔκθεσις. Ὁ αὐτὸς οὗτος λόγος ἠνάγκασε
καὶ ἐφέτος τὸ Συμβούλιον νὰ συγκαλέσῃ Ἰγμᾶς οὐχὶ κατὰ
τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τοῦ ἀρξαμέ-
νου ἤδη ἔτους, ἀλλὰ μίαν ἐβδομάδα βραδύτερον. Συνεκάλεσε
δὲ Ἰγμᾶς σήμερον, ἵνα κατὰ τὸν κανονισμόν δώσῃ λόγον τῶν
πραχθέντων ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος καὶ καταστήσῃ
γνωστὰ εἰς τοὺς ἀξιότιμους ἐταίρους τὰ οἰκονομικὰ τῆς ἡμε-
τέρας Ἐταιρίας.

Ἐνεκα τῶν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν συμβάντων μοι λυπηρῶν
στερούμενος τοῦ τε ἀπαιτουμένου χρόνου καὶ τῆς προσηκού-
σης τοῦ πνεύματος ἡρεμίας, ἵνα προτάξω τῆς ὅλης ἐκθέ-
σεως, ὡς πολλάκις πρότερον ἔπραξα, εἰσαγωγικόν τινα λό-

γον, ζητῶ παρ' Ὑμῶν περὶ τούτου συγγνώμην καὶ παραχωρῶ ἀμέσως τὸν λόγον εἰς τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ Συμβουλίου· τὸν κύριον Στέφανον Κουμανούδην, Γραμματέα τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, καὶ τὸν κύριον Ἐμ. Γιαννόπουλον ταμίαν αὐτῆς. Ὁ μὲν αὐτῶν θέλει ἐκθέσῃ εἰς Ὑμᾶς κατὰ τὰ εἰθισμένα ἐν προσηκούσῃ λεπτομερείᾳ ὅσα τὸ Συμβούλιον κατὰ τὸ λήξαν ἤδη ἔτος ἔπραξεν, ἀποβλέπον ἀεὶ πρὸς τὸν κοινωφελῆ τῆς ἡμετέρας σκοπὸν· ὁ δὲ κύριος Γιαννόπουλος θέλει δηλώσῃ εἰς Ὑμᾶς τὰ οἰκονομικὰ αὐτῆς.

Μετὰ τὰς δύο ταύτας ἐκθέσεις δύναται ὁ θέλων ἐξ Ὑμῶν νὰ ζητήσῃ ἐξηγήσεις, ἢ προτείνῃ βελτιώσεις καὶ μεταβολὰς ἀρμοδίας. Μετὰ δὲ ταῦτα καλεῖσθε, Κύριοι, νὰ ἐκλέξητε ἐν ταύτῃ τῇ συνελεύσει, συμφώνως πρὸς τὰ ὠρισμένα, τριμελῆ ἐπιτροπεῖαν, ἵνα ἐξελέγξῃ τοὺς λογαριασμοὺς καὶ ἐκθέσῃ τὰς περὶ αὐτῶν παρατιρήσεις τῆς ἐν τῇ ἐπομένῃ συνελεύσει, ἐν ἣ θέλετε ἐκλέξῃ καὶ τὸ νέον τῆς Ἑταιρίας Συμβούλιον.

Ἐπὶ τέλους, Κύριοι, κρίνω ἀναγκαῖον νὰ προσθέσω εἰς γυνῶσιν Ὑμῶν ὅτι διὰ τὰς δεινὰς τοῦ παρόντος ἔτους περιστάσεις ὀλίγιστοι τῶν κλήρων τοῦ λαχείου ἐπωλήθησαν μέχρι τοῦδε εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔτι ὀλιγώτεροι ἐκτὸς αὐτῆς. Διὸ τὸ Συμβούλιον, σκεφθὲν ἐν συνεδριάσει, ἐνόμισε σκόπιμον νὰ παρατείνῃ τὴν πώλησιν τῶν ἐκδεδομένων κλήρων μέχρι τέλους τοῦ ἐρχομένου Φεβρουαρίου, ὅτε θέλει ἐνεργήσῃ τὴν διακλήρωσιν.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ γραμματεὺς ἀνέγνω ἐκθεσιν τῶν ἐν τῷ ἔτει πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ἔχουσιν ὡς ἐξῆς·

Κύριοι,

Λέγομεν πρῶτον περὶ τῶν ἐταίρων, τῶν παρεχόντων τὰ

χρηματικά μέσα, δι' ὧν τελοῦνται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων ἔργα τῆς Ἑταιρίας. Διαφέρει βέβαια μεγάλως, ἂν πολλοὶ ἢ ὀλίγοι εἶναι οἱ τακτικῶς συντρέχοντες καὶ χαρὰν τοῦτο ἢ λύπην προξενεῖ εἰς τὸ ἐκάστοτε διοικοῦν συμβούλιον, ἐκφραζόμενα φυσικῶς ἐν τῇ λογοδοσίᾳ. Ἄλλ' ἐφέτος ἡμεῖς, ἂν δὲν ἐχώρησαν ὅλως κατ' εὐχὴν τὰ τῶν συνδρομῶν, ἀποβλέποντες εἰς τὸ λίαν δυσχερὲς τῶν καιρικῶν περιστάσεων, δὲν θὰ δεινολογήσωμεν, ὡς ἄλλοτε, θὰ εἴπωμεν δὲ ἀπλῶς τὰ γεγονότα, ἀρκούμενοι εἰς τὸ ὅτι καθ' ὅλον τὸ ἔτος οὐδὲ στιγμὴν διεκόπη τι τῶν ἔργων τῆς ἑταιρίας τῶν τακτικῶν, ἀλλὰ μάλιστα καὶ τινα ἐκτάκτως ἐπεχειρήθησαν· αἱ δὲ ἐπιτυχίαι ἀμιλλῶνται μὲ τὰς τῶν προτέρων ἐτῶν καὶ αὐτῶν τῶν εὐτυχεστάτων.

Κατὰ τὸ ἤδη παρελθὸν ἔτος ἐνεγράφησαν εἰς τὸ μητρώον τῆς Ἑταιρίας πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι νέοι ἐταῖροι δέκα. Ἐκ τοῦ ὅλου δὲ ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ μητρώῳ ἀπέθαναν, καθ' ὅσον ἐμάθομεν, ἕξ. Συνδρομὴν δὲ κατέβαλον 113, καὶ δὴ 97 μὲν ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις κατοικούντων, ἕνδεκα δὲ ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου, πέντε δὲ ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ἐν τούτοις τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους ἀνέβησαν εἰς ἰκανὸν ποσόν, ἕνεκα προσφορῶν τινῶν γενομένων ἐκτάκτως καὶ ἄλλων τινῶν εἰσοδημάτων καὶ ἕνεκα τῶν ἐκ τῶν κεφαλαίων τῆς Ἑταιρίας προσιόντων τόκων καὶ τέλος ἕνεκα τῶν ἐκ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου ὀλίγων τε φίλων τε εἰσπράξεων, ὡς θέλετε ἀκούσει μετ' ὀλίγον παρὰ τοῦ ταμίου. Τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων καὶ τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς ἐκάστου θέλουσιν κατὰ τὸ σύνηθες δημοσιευθῆ ἔν τέλει τῆς ἐκθέσεως ταύτης. Ἐνταῦθα δ' ἐξαιρετικῶς ἀναφέρομεν τὸ ὄνομα τοῦ ἐν Πετροπόλει Ἰω. Κοντογιαννάκη, δόντος ὡς συνήθως δραχμὰς 560. Ἐκτάκτους δὲ συνδρομὰς προσήνεγκαν οἱ ἐξῆς· ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Εὐάγγελος Ἀχιλλόπουλος δρ. 2000, ὁ ἐν Μασσαλίᾳ Στέφ. Ζαφειρόπουλος δρ. 1120, ὁ ἐν Κωνσταν-

τινουπόλει Α. Ήφαιστίδης δρ. 1000, ὁ ἐν Λονδίῳ John I. Rhene δρ. 228, ὁ πρῶν ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας Οὐίλ. Στούαρτ δρ. 200, ὁ ἐν Πάτραις Ν. Α. Πετραλιᾶς δρ. 119:30, ὁ Θηβῶν ἐπίσκοπος Δοσίθεος δρ. 112. Ἔτι μνημονευτέα καὶ δύο κοινὰ ἦτοι σωματεῖα, τὸ ἡμέτερον Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον, ὅπερ ὡς συνήθως προσήνεγκε δρ. 1000 καὶ ὁ δῆμος Μυρτουντίων δρ. 100. Ἐκ τῶν δήμων τοῦ κράτους μόνος ἔτι προσήνεγκε τὴν συνήθη του συνδρομὴν ὁ δῆμος Πειραιέων, ἄλλος δὲ οὐδεὶς. Ἀναφέρομεν δὲ ὅτι ἐγράψαμεν πρὸ δύο μηνῶν ἐγκυκλίου εἰς τοὺς νομάρχας καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς τοῦ βασιλείου, αἰτοῦντες παρ' αὐτῶν νὰ προτρέψωσι τοὺς δήμους καὶ τὰς ἱεράς μονὰς εἰς συνδρομὰς τακτικὰς ὑπὲρ τῆς Ἐταιρίας, καὶ ἐπειδὴ ἐλάβομεν μέχρι τοῦδε ἐξ ἀπαντήσεως ὑποσχετικὰς, ἐλπίς ὑπάρχει τὸ προσεχὲς ἔτος νὰ φανῇ τι εὐχάριστον ἀποτέλεσμα τοῦ διαβήματός μας τούτου.

Ἔργα τῆς Ἐταιρίας ἀρχαιολογικὰ ἔχομεν νὰ καταλέξωμεν τὰ ἐξῆς. Α'. ἀ ν α σ κ α φ ἄ ς. Ἡ ἀνασκαφὴ ἢ κατὰ τὴν μεσημβρινὴν κλιτῶν τῆς Ἀθηνῶν ἀκροπόλεως, ὡς ἠξέυρετε οἱ παρόντες, ἐξηκολούθησε καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ἐντὸς μὲν τοῦ καλυμένου Σερπεντζέ εἰς τὰ δυτικώτατα ἅμα καὶ ὑψηλότεατά του μέρη, ἐκτὸς δὲ αὐτοῦ παρ' ὅλην τὴν γραμμὴν τῶν γνωστῶν 42 ἀψίδων καὶ τὴν κατωφερῆ ἑκτασιν γῆς, τὴν μέχρι τῆς δενδροφύτου λεωφόρου, ἔτι δὲ σκαφαί τινες ἐγένοντο κατὰ τὰς δύο παρόδους τοῦ Διονυσιακοῦ Θεάτρου καὶ περὶ τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον τοῦ κρηπιδώματος τοῦ κοίλου αὐτοῦ, διότι ἐκεῖ ἐν ἔτει 1862 εἶχε μείνει ἀτελὲς τὸ ἔργον τῆς Ἐταιρίας καὶ ἐκρίθη καλὸν τῶρα νὰ ἀποτελειωθῇ. Περὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν μερῶν τούτων λέγομεν συντόμως τὰ ἀναγκασιότατα.

Πέρυσιν εἶχομεν ἀφηγηθῆ ἑνώπιόν σας, πῶς ἐν τέλει τοῦ 1876 ἡ σκαφὴ χωρήσασα μᾶλλον πρὸς τὰ μεσημβρινοδυτικὰ

τοῦ ἐντὸς τοῦ Σερπεντζέ χώρου εἶχε φθάσει ἕως τοῦ κυκλο-
τεροῦς ἐξωτοίχου τοῦ Ὁδείου τοῦ Ἡρώδου καὶ εἶχεν ἐκεῖ
ἀνακαλύψει κλίμακά τινα, ἧς τὴν διεύθυνσιν κατὰ ἐνδείξεις
τινάς τότε ὑπεσημίσαμεν ὅπως ἐνομίσαμεν πιθανόν. Ἡ
προχωρήσασα τὸ ἔτος τοῦτο πρὸς ἄρκτον καὶ δυσμὰς σκαφή
αὕτ' ἐπεκύρωσεν οὔτε ἂ ἤρесе τὰ τότε παρ' ἡμῶν ῥηθέντα,
διότι αἱ καταστροφαὶ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἐδαφῶν ἐγένοντο
μεγάλαι κατὰ τοὺς πρὸ ἡμῶν χρόνους. Οὐδὲν ὑπερθεν καὶ
κατακορύφως τοῦ Ὁδείου σαφῶς ἀρχαῖον κτίσμα ἐφάνη,
πλὴν κανονικῆς τινὸς μικρᾶς λαξεύσεως ἐκεῖ τῆς πέτρας
μετὰ ὑποζώσεως μαρμαρίνης κατεφθαρμένης νῦν, πολλοὶ δὲ
θεμέλιοι τοῖχοι ἀβεστόκτιστοι καὶ λάκκοι καὶ πίθοι, οὓς
καθαίρουντες εὔρομεν ὀλίγα κινητὰ ἀρχαῖα, τιμιώτατα δὲ
πάντων ἀνελέξαμεν, ἀφοῦ καθηρέσαμεν τοίχους τινὰς καὶ
πεζούλια καταντικρῦ τῆς νῦν ξυλίνης πύλης τῆς Ἀκροπό-
λεως, τρία τεμάχια μεγάλα ἐκ τοῦ μαρμαρίνου θωρακείου
τοῦ περὶ τὸν ναὸν τῆς Ἀπτέρου Νίκης, ἔχοντα ἀνάγλυφα,
τετριμμένα μὲν πολὺ, ὄχι δὲ ἀσυντελεῖ πρὸς ἐπανόρθωσιν
τῶν πρώην περὶ τοῦ θωρακείου τούτου καὶ τοῦ κόσμου αὐ-
τοῦ τοῦ ἀναγλυφικοῦ γνωμῶν τῶν ἀρχαιολόγων (*). Θέ-
λοντες δὲ εἰς ἐκεῖνα τὰ ὑψηλὰ μέρη τὰ πρὸ τῆς ῥηθείσης πύ-
λης νὰ ἐξετάσωμεν τὸ φυσικὸν ἔδαφος ἂν ἔχη τινὰ ἴχνη
ἀναβαθμῶν κανονικῶν ἀνεσκάψαμεν τὸ ὀλιγοστόν ἐκεῖ χῶμα
εἰσεχωρήσαμεν κατωτέρω καὶ ὑπὸ τὴν θολωτὴν δίοδον τὴν
πρὸς δυσμὰς, ὑπεράνωθεν τῆς ὁποίας εἶναι εἰς οἰκίσκος τα-
μεῖον ἀρχαιοτήτων, εὔρομεν δὲ τὸ ἔδαφος πανταχοῦ ἀνώ-
μαλον καὶ πετρῶδες καὶ οὐδὲν τι περαιτέρω διδάσκον ἡμᾶς.

(*) Περὶ τῆς εὑρέσεως τῶν τεμαχίων τούτων καὶ τῆς σημασίας αὐ-
τῶν ἴδε ἐν ἡμέτερον ἀρθρίδιον ἐν τῇ Παλιγγενεσίᾳ τῆς 25 Μαΐου 1877,
ἐνθα καὶ τινες λεπτομέρειαι περὶ τῶν κατ' εἰκασίαν τριῶν πλευρῶν τοῦ
θωρακείου.

Ἐπεισθημεν δὲ, ὅτι εἶναι χρεῖα καθαιρέσεως ὄλων ἐκείνων τῶν πρὸς δυσμὰς καὶ νότον νεωτερικῶν προτειχισμάτων, ἐνθα ἡ κατοικία τῶν ἀπομάχων φυλάκων, ἂν μέλλῃ τι σαφές νὰ φανῇ λείψανον ἀρχαιότητος. Τοῦτο δὲ εἰς τὸ μέλλον θὰ γίνῃ, ἂν ἡ Ἑταιρία, ὡς ἐλπίζομεν, εὐπορῇ. Νῦν δέ, ἀφοῦ προλαβόντες εἶπομεν ταῦτα οὕτω πρωθυστερώς ἕνεκα τῆς ἀναγαγούσης ἡμᾶς εἰς τὰ ἄνω κλίμακος τῆς περὶ τὸ Ὀδεῖον, καταβαίνομεν πάλιν εἰς τὰ μεσαίτατα περίπου μέρη τοῦ χώρου τοῦ ἐντὸς τοῦ Σερπεντζέ, ὅπου πέρυσι διεκόψαμεν τὴν ἀφήγησιν τῶν τῆς ἀνασκαφῆς. Ἐλέγομεν δὲ τότε, ὅτι ἐκεῖ εἶναι πολλὴ εὐρυχωρία σχεδὸν ἐπίπεδος, ἅτε τῆς πέτρας τῆς Ἀκροπόλεως ὑποχωρούσης ὀπίσω. Αὐτοῦ λοιπὸν τὸ ἔτος τοῦτο διὰ τῆς ἀνασκαφῆς ἀνεφάνησαν πρὸς μὲν τῇ πέτρᾳ τῆς Ἀκροπόλεως δεξαμενὴ τις μετ' ἀντηρίδων καὶ κλιμακίδος ἐσωτερικῆς καὶ τάφοι χριστιανικοὶ δύο τρεῖς, ὧν οὐδὲ ἶχνος νῦν ὑπολείπεται, διότι καθηρέσαμεν τὰ κτίσματα ταῦτα, ἵνα ἐξαγάγωμεν τὰ ἐν αὐτοῖς ἐνωκοδομημένα ἀρχαῖα γλυπτὰ καὶ ἐνεπίγραφα μάρμαρα, πρὸς τῇ πέτρᾳ ἔτι εὐρέθησαν τεθαμμένα εἰς δύο θέσεις καὶ χρυσᾶ νομίσματα Βυζαντινὰ 57 καὶ 140, καὶ εἰς σωρὸς χαλκῶν νομισμάτων διαφόρων χρόνων, γραμμὴ δὲ τις ἐκεῖ που κατωρύχων λίθων ἀπὸ νότου πρὸς βορρᾶν μέχρι τινὸς χωροῦσα, ὅχι μέχρι τῆς πέτρας, εἶναι αὐτὴ ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ἐν τῇ περυσινῇ ἐκθέσει ὡς ἐβδόμην περιβόλου γραμμὴν ἐδηλώσαμεν μετὰ τινος, ὡς εἰκὸς, ἀοριστίας. Πλησιέστατα δὲ ὑπάρχει συστάς τις ἄλλων κατωρύχων λίθων, εἶον μεμονωμένον λείψανον κτίσματός τινος ἀρχαίου. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀφανέστερα καὶ ὁποῖα νὰ παρορῶνται καὶ παρατρέχωνται ὑπὸ τῶν παριόντων· ἐκεῖνα δὲ τὰ ὁποῖα ἐλκύουν μᾶλλον τὴν προσοχὴν εἶναι δύο μεγάλα χειροποίητα ἐν τῇ κιμωλίᾳ κοιλώματα, ὧν τὸ ἐν, τὸ μὲ βαθμίδας καταβάσεως, ἔχει εἰς βάθος δύο περίπου μέτρων κτίσματά τινα κεραμόκτιστα, χρη-

σιμεύσαντά ποτε ἴσως ὡς βαναύσου τινὸς τέχνης ἐργαστήρια, ἐν οἷς πῦρ καὶ ὕδωρ ἐνήργουν, κναφεῖα τυχὸν ἢ χωνευτήρια μετάλλων, διότι τοιοῦτό τι ὑποδηλοῖ τό τε ἄλλο αὐτῶν σχέδιον καὶ σαγματοειδῆς τις ἐξόγκωσις οἷον πρὸς ἀπόρρυσιν ρευστῶν, καθὼς καὶ τὰ κεκαυμένα ἐν μέρει τοιχώματα καὶ τινες ὕλαι μεταλλικαὶ αὐτοῦ εὐρεθεῖσαι. Ταῦτα κεῖνται περίπου ἐν ᾧ χώρῳ ἐπεριμένετο νὰ φανῇ τὸ τῆς Θεμίδος ἱερὸν κατὰ Πausανίαν καὶ δὲν ἐφάνη, οὔτε δέ τις ἐπιγραφή εἰς αὐτὸ ἀναφερομένη, ὅπερ ὁμως ἱερὸν εὐφάνταστός τις ἀνὴρ δύναται ἴσως νὰ ἀναγνωρίσῃ ἐν τῇ συστάδι ἐκείνῃ τῶν κατωρῦχων λίθων, οἵτινες, ἀληθῶς εἰπεῖν, ἀκόμη κατ' ἀκρίβειαν δὲν ἐξητάσθησαν. Πορρωτέρω δὲ πρὸς δυσμὰς ἐγυμνώθη διὰ τῆς σκαφῆς τοῖχος τις πολυγώνιος, βραχὺς μὲν ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς, εἶτα δὲ κατ' ὀρθὴν γωνίαν ἐκτεινόμενος ἐπὶ πλέον πρὸς νότον καὶ κάμπτων τέλος κατ' ἀμβλεῖαν γωνίαν πρὸς δυσμὰς. Οὗτος φαίνεται ἀνέχων τὸν ὀπίσω του καὶ ἀπέναντι ἡμῶν ὑψηλότερον χῶρον μετρίας ἐκτάσεως καὶ ἐπίπεδόν πως· καὶ ἐνᾧ πάλιν ἐκεῖ προσεδόκα τις νὰ ἴδῃ λείψανα τοῦ κατὰ Πausανίαν ναοῦ τῆς πανδήμου Ἀφροδίτης, ἀντὶ τούτου τὸ ἔδαφος εὐρέθη ὃν ἐσκαμμένον συριγγοειδῶς κατὰ δύο τρεῖς διευθύνσεις μετὰ καί τινων φρεατοειδῶν λάκκων, ἐνθα καὶ ὅσα τινὰ νεκρῶν εὐρέθησαν, ἐξ οὗ ἱκανῶς πως εἰκοτολογήθη, ὅτι ὡς ταφεῖον τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων ὁ τόπος ἐχρησίμευσε (*). Ἐπι δὲ μικρὸν ἀνωτέρω εὕρομεν τέλος καὶ ἐνὸς ἀρχαίου κτίσματος τρεῖς πλευρὰς ὑφουμένηας ὡς δύο μέτρα, προφανῶς δὲ ὄχι κατὰ τὸ ὅλον διάγραμμά των σωζομένηας. Αὗται σχῆμα περίπου ἀντιστρόφου ζῆτα ὀρθογωνίου μετὰ μικρᾶς κάτω προεξοχῆς παρουσιάζουσι δεξιόθεν τῶ ἀναβαίνοντι τὴν παρά

(*) Οἱ λάκκοι τοῦ τόπου τούτου ἐκρίθη καλὸν νὰ γεμισθῶσι πάλιν, καὶ οὕτω σήμερον δὲν εἶναι καταφανεῖς.

τὸ Ὠδεῖον κλίμακα· μάλιστα δὲ αὐτῶν ἡ γραμμὴ ἢ δυτικωτάτη φαίνεται ὡς ἐξ ἀνάγκης ποτὲ κολοβωθεῖσα κατὰ τὸ μῆκος τῆς ἔνεκα τῆς κατασκευασθείσης αὐτόθι κλίμακος. Τὸ ὑλικὸν τῶν τοίχων τοῦ κτίσματος τούτου εἶναι λίθοι τροχμαλοπαγεῖς, ἢ συναρμογὴ των λῖαν ἐπιμελῆς καί, ἂν δὲν ἀπατῶσι τινὰ οἰκοδομικὰ τεκμήρια (εἰσοχαί τινες, ὡς διὰ ἔνθεσιν πλακῶν ποτε μαρμαρίνων. ἴσως ἀναθηματικῶν), τὸ πρόσωπον αὐτῶν τὸ ἐξω εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον βλέπομεν προσιόντες ἐξ ἀνατολῶν κατὰ τὰς δύο πλευρὰς τὰς μακροτέρων, ὅχι δετὸ ἐντὸς περιορισμένου τινὸς τετραγώνου τυχὸν οἰκοδομήματος, τοῦ ὁποίου νὰ ἐξέλιπον αἱ ἄλλαι γραμμαί. Τί δὲ ἦτο τὸ κτίσμα τοῦτο, ὃν ὁποῖον τὸ βλέπομεν; Ἔστηριζέ ποτε ἀπλῶς τὰς ἀνωτέρω φυσικὰς πέτρας καὶ διὰ τοῦτο κατεσκευάσθη εὐτῷ ζητοειδές, ὡς παρακολουθοῦν τὰς τῆς φύσεως ἀνωμαλίας, ἢ εἶναι ἴσως λείψανον θεμελίων ναοῦ τινος καὶ δὴ τοῦ τῆς Ἀφροδίτης; Μᾶλλον κλίνομεν νὰ δεχθῶμεν τὸ πρῶτον. Νοτιανατολικῶς τούτου τοῦ κτίσματος καὶ σχεδὸν καταντικρῶ τῆς προμνημονευθείσης πολυγωνίου γραμμῆς κεῖνται κατὰ γῆς τεθεμελιωμένοι δύο πλατεῖαι βαθμίδες λίθου πωρίνου πρὸς δυσμὰς ἀνάγκουσαι, δεξιόθεν δ' αὐτῶν ἴσταται τοῖχος τις νῦν χαμηλὸς καὶ βραχὺς κτίσματος ἴσως τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἔχων ἐπὶ τοῦ προσώπου του δύο πωρίνους ἡμικίονας ἐξέχοντας ἐπικεχρισμένους ἐπιμελῶς. Εἶναι δὲ πρόδηλον, ὅτι ὅπως ἡμεῖς σήμερον, οὕτω καὶ οἱ πρὸ αἰῶνων πορευόμενοι πρὸς τὰ ἄνω ἐδῶθεν διέβαινον ἀνέτως, ἕως οὗ κατέφθανον ἢ τὴν παρὰ τὸ Ὠδεῖον κλίμακα ἢ ἄλλην τινὰ παλαιότεραν, ἠφανισμένην τώρα ἐντελῶς. Ὑπάρχει δὲ καὶ ἄλλη τις ἀνοδος ἀνωφερειστέρα ἀπωτέρω πρὸς δεξιὰ, ἥτοι πρὸς ἄρκτον, ἣτις εἶναι χαραδρῶδης, ἄγουσα διὰ μέσου τῶν πετρῶν καὶ ὑπερθεν τοῦ ζητοειδοῦς κτίσματος. Καὶ ταύτης δὲ χρῆσις γίνεται τὰ νῦν, ἀφοῦ ἀπεκομίσθη ἡ ξένη ποτὲ σωρευθεῖσα ἐνταῦθα γῆ, δὲν εἶναι δὲ

ἀπίθανον ὅτι καὶ τὸ πάλαι. Ἀσαφέστερον δὲ μένει, ὅποια ἄρα γε ἀνωτάτω μετὰ τὴν ἐκ τῆς οἶον χαράδρας ἔξοδον ἐγένετο ἢ καμπὴ τῆς ὁδοῦ πρὸς τὴν ποτὲ πύλην τῆς Ἀκροπόλεως. Ἴσως ὄχι πολὺ διαφόρως ἢ ὅπως τὰ νῦν, διὰ στροφῆς δηλ. πάλιν ἐπὶ δεξιὰ.

Ἄλλ' ἀρκοῦσι τοσαῦτα περὶ τῶν μερῶν τούτων, καὶ φεβούμεθα μὴ καὶ πλείονα τοῦ δέοντος ἐδρέθησαν καὶ ὑποσκότεινα. Ἄς θεωρηθῶσιν ὅμως ὡς σχόλια τοῦ μέλλοντος νὰ ἐκδοθῇ σχεδιογραφῆματος καὶ ὡς ἀμοιβαίως ὑπ' ἐκείνου διασαφούμενα.

Περὶ δὲ τοῦ ποτὲ ἱεροῦ τῆς Γῆς κουροτρόφου καὶ Δήμητρος Χλόης, τὸ ὁποῖον τελευταῖον ὁ Πausanias ἀναφέρει κατὰ τὴν ἐπὶ τὴν Ἀκρόπολιν ἀνάβασιν, ἡμεῖς δὲν κρίνομεν τι ἄλλο ῥητέον, εἰμὴ ὅτι εὐρέθησαν κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ ἔτους τούτου μόνον δύο ἐπιγραφαὶ αὐτὸ ἀπλῶς ἀναφέρουσαι καὶ εὐρέθησαν ἐντετειχισμέναι εἰς δύο μακρὰν ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχοντας τοίχους νεωτερικούς κατὰ τὰ χαμηλότατα καὶ ἀνατολικώτατα μέρη τοῦ ἐντὸς τοῦ Σερπεντζέ χώρου, ὥστε οὐδὲν περὶ τῆς ποτὲ θέσεως αὐτοῦ τῆς ἀληθοῦς μαρτυροῦσι.

Πρὶν δ' ἐξέλθωμεν τοῦ Σερπεντζέ, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ δηλώσωμεν, ὅτι τὸ Συμβούλιον δὲν νομίζει, ὅτι πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ ἐντὸς αὐτοῦ ἔργα ἐτελέσθησαν. Τινὲς ἔτι μικραὶ σκαφαὶ καὶ καθαρίσεις, μάλιστα δὲ καθαιρέσεις κτισμάτων μεταγενεστέρων, οἶον τοῦ πρὸς τῷ κωνοειδεῖ σπηλαίῳ, εὔσαι πάντως ἀναγκαῖαι νὰ γίνωσιν, ἀνεβλήθησαν πρὸς τὸ παρόν, τὸ μὲν ἵνα παρέλθῃ τις χρόνος, ἐν ᾧ νὰ ἴδωσιν ταῦτα τὰ κτίσματα καὶ πλείονες ἀρχαιολόγοι κατὰ τὴν νῦν κατάστασιν των καὶ πεισθῶσι περὶ τῆς ἀχρηστίας των, τὸ δὲ ἵνα παρασκευασθῇ πρότερον εὐρυχωρία διὰ τὰς ἐργασίας, ἀποκομιζομένων τῶν πολλῶν μεγάλων ἀχρήστων τῆ ἀρχαιολογία λίθων. Τότε δὲ θὰ εἶναι δυνατὸν τὰ πολλὰ καὶ ὀγκώδη ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, τὰ τε μαρμάρια καὶ τὰ πώρινα, διακρινό-

μενα κατὰ τοὺς ῥυθμοὺς καὶ τὰ εἶδη τῶν καὶ μεγέθη νὰ τοποθετηθῶσιν οὕτω πως, ὥστε νὰ εἶναι εὐκόλος ἡ αὐτῶν μελέτη παρὰ τῶν ἐπαϊόντων, ἐξ ἧς μελέτης πολλὰ ἐλπίζονται περίσματα πρὸς διασάφησιν τῶν ποτὲ ἐπὶ τοῦ τόπου τούτου ὑπαρξάντων κτισμάτων καὶ τῶν περὶ αὐτὰ γενομένων μεταβολῶν ἐν τοῖς τῶν Καισάρων χρόνοις· διότι πρέπει καὶ τοῦτο νὰ ῥηθῆ ἔδῳ τελευταῖον, ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν ὑπολειπομένων ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν τοὺς χρόνους τούτους ἐλέγχουσι καὶ ὄχι παλαιότερους.

Ἐξερχόμεθα τώρα τοῦ Σερπεντζέ, ὅστις πλεόν δὲν εἶναι ὡς τοιοῦτος εὐδιάκριτος, ἀφ' ὅτου καθηρέθη ὁ πρὸς νότον ποτὲ ἄθλιος τοῖχος του μετὰ τῶν ἐπάλλξεων, ὁ ἐπὶ τῶν ἀψίδων, καθὼς ἐτι καὶ ὁ ἀπὸ νότου πρὸς βορρᾶν ἐπὶ τὸ τῆς Ἀκροπόλεως τεῖχος ἀνιών, ἐξ οὗ πολλὰ ἐδώλια τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου ἐντετειχισμένα ὄντα ἐξηγάγομεν, ὧν τὰ ἐξ ἐπτὰ εἶναι καὶ ἐνεπίγραφα.

Ἄπας ὁ πρὸς μεσημβρίαν τῶν ἀψίδων χῶρος, ὃν εἶχε ν' ἀνασκάψη ἡ Ἐταιρία, δὲν ἤτο δημόσιος, ἀλλ' ἐν μέρος αὐτοῦ ἀνῆκεν εἰς τὸν συμπολίτην ἡμῶν Μιχ. Καλλιφρονᾶν καὶ τὸν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀδελφόν του, οἵτινες πάνυ προθύμως παρέσχον τῇ Ἐταιρίᾳ τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ σκάψη ἐπὶ τῶν ἀγρῶν των, ἐφ' ᾧ ὀφείλεται αὐτοῖς μεγάλη εὐγνωμοσύνη.

Ἐντὸς ἐξ περίπου μηνῶν ἀπεκομίσθησαν πάντα τὰ ἀπὸ αἰώνων σωρευθέντα χῶματα τὰ ἀπὸ τῶν ἀψίδων μέχρι τῆς λεωφόρου καὶ ἐφάνη ἡ φυσικὴ κιμωλία. Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐν μέρος, τὸ δυτικώτατον, ἐνθα αἱ τρεῖς γνωσταὶ ἀντηρίδες, εἶχεν ἀνασκαφῆ πρὸ ἐτῶν, ἀλλ' ὄχι μέχρι τῆς κιμωλίας. Νῦν δὲ καὶ ἐκεῖ ἀπετελέσθη τὸ ἔργον ὡς δεῖ. Ἐφάνησαν δὲ τὰδε· ὁ ἀψιδωτὸς τοῖχος εἶναι εἰς καὶ συνεχῆς μήκους μέτρων 163 ἀπὸ τοῦ Ἰδείου ἐκ δυσμῶν μέχρι τῆς πρὸς ἀνατολὰς ἄκρας του, ἐνθα μετὰξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ δυτικοῦ κυκλοτεροῦς τοῖχου τοῦ θεάτρου μένει κενὸν ὅσον 10 μέτρων,

ὁμοιότατος δὲ εἶναι τὴν κατασκευὴν τῷ τοίχῳ τῷ ἀνατολικῷ τοῦ Ὠδείου καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὕλικου, πλὴν καθ' ὅσον ἐπεσκευάσθη μετὰ τὴν πρώτην τῶν οἰκοδόμησιν καὶ προσετέθησαν αὐτῷ ἐπὶ τοῦ προσώπου αἱ ἀντηρίδες. Τούτων αἱ τρεῖς δυτικώταται ἐγνωρίζοντο, ὡς εἶπομεν, καὶ πρότερον, ἐφάνησαν δὲ νῦν ἄλλαι τέσσαρες μέχρι τοῦ ἀνατολικῷ ἄκρου τοῦ τοίχου. Πᾶσαι δὲ ἀπεῖχον κατ' ἄνισα διαστήματα ἀπ' ἀλλήλων καὶ διάφορον εἶχον τὴν κατασκευὴν καὶ τὸ μέγεθος, οὐδεμία δ' ἔσωζε τὸ ὅλον τῆς ἀρχικῆς ὕψους. Ἦσαν δ' ἐκτισμένα ἐκ παντοίων λίθων μεγάλων ὡς καὶ ἐδωλίων τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου καὶ ἐμπεριεῖχον ἔτι καὶ γλυπτὰ μάρμαρα καὶ τινὰς ἐπιγραφὰς, ὡς τοῦτο ἐγνώσθη, ἀφοῦ τὰς τέσσαρας τὰς νῦν φανείσας καθηρέσαμεν. Ὑποθέτομεν δέ, ὅτι ἐκτίσθησαν ὅτε πρῶτον ὁ τοῖχος τῶν ἀψίδων ἐχρησιμοποιήθη ὡς ὀχυρωματικὸς καὶ πιθανῶς καθ' οὓς χρόνους καὶ οἱ πρὸ τῆς Ἀττάλου στοᾶς πύργοι, δηλ. πρὸ τῆς εἰς τὴν ἱστορίαν εἰσβολῆς τοῦ μεσαιῶνος· διότι ἡ οἰκοδομία καὶ τούτων καὶ ἐκείνων φανερώνει, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἔσωζον ἔτι ἱκανὸν μέρος αἰσθήσεως τῶν ἀρχιτεκτονικῶν γραμμῶν καὶ τῆς συμμετρίας, καὶ ἐκλεκτικῶς ἐχώρουν πρὸς χρῆσιν τῶν παρακειμένων λαξευτῶν λίθων τῶν ἀρχαιοτέρων ἐν ἐρειπίοις οἰκοδομῶν (*).

Πλὴν τῶν ἀντηρίδων τούτων ἐνεφανίσθησαν πρὸς ταῖς ἀψίσιν ἀνέλπιστα τῆ ἀληθείᾳ πράγματα. Τίς ποτ' ἐφαντάζετο, ὅτι ἡ σειρὰ ἐκείνη τῶν ἐκ πωρίνου λίθου ἀψίδων (**),

(*) Μικρά τις διαφορά ὅμως ὑπάρχει· οἱ τῆς Ἀττάλου στοᾶς πύργοι, ἅτε ἐκ καλλίονος ἐπίστρου ὕλικου τῶν παρακειμένων οἰκοδομῶν κτισθέντες, εἶχον πλείονα εὐρυθμίαν.

(**) Εἶναι αὐταί, νῦν πρῶτον ἀκριβῶς ἀριθμηθεῖσαι, τεσσαράκοντα δύο (Ἴδε καὶ τὸν πίνακα τοῦ περιγητικῆς συγγράμματος τοῦ Stuart) λογιζομένων ὁμοῦ ὡς εἰκὸς καὶ τῶν χασμάτων, ἐνθα κατεστράφη ὑπὸ τοῦ χρόνου τὸ σχῆμα τῶν ἀψίδων ἢ ἐγεμίσθη διὰ ἐπισκευῶν μεταγενεστέρων καὶ φαίνεται οἷον συνεχὴς τοῖχος εἰς τὸν ἐπιπολαίως παρατηροῦντα. Ἦδη

εὔσα τοιαύτη ὅποια ἐφαίνετο, ἠδύνατο νὰ ἔχη κατωτάτω καὶ ἐξωθεν, ἤτοι πρὸς μεσημβρίαν, ὡς ἐπικάλυμμα κρηπίδα Ὑμηττίου μαρμάρου, ἱκανῶς ὑψηλὴν (μέτρ. 1,66) καὶ ἐκ τριῶν ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν κατεσκευασμένην, καθ' ἅπαν τὸ μῆκος διήκουσαν ἐπὶ μέτρα 163, ὁμοιοτάτην δὲ πρὸς τὴν τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ Ὁδείου τοῦ Ἡρώδου καὶ συνάπτουσαν ταύτῃ ὀργανικῶς; Καὶ ὁμως οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα (*). Ἐπὶ ταύτης δὲ τῆς κρηπίδος δόμοι πλίνθων πωρίνων ἀποτελοῦσι τοῖχον ὑψούμενον ἱκανῶς, ὅμοιον μὲν καὶ τοῦτον τῷ τῆς ἀνατολικῆς τοῦ Ὁδείου πλευρᾶς, οὐ σωζόμενον δὲ πανταχοῦ κατὰ τὸ πρῶτόν του καλὸν σχῆμα ἐξ ὁμοειδοῦς ὑλικοῦ, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον ἐπεσκευασμένον μετὰ χρῆσιν ἀμμοκονίας, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ κεράμων. Ὅπου δὲ ὁ τοῖχος οὗτος δὲν φθάνει ἕως ἄνω, ἐκεῖ βλέπομεν τὸ ὀπίσω αὐτοῦ μεταξὺ τῶν ποδαρικῶν τῶν ἀψίδων μέρος ὄχι κενόν, ὡς τις θὰ ὑπέθετε, ἀλλὰ γεμισμένον μετὰ δόμους πωρίνων λίθων κανονικούς, μόνον δὲ μέχρι τινός· ὅπου δὲ καὶ οὗτος ὁ τοῖχος ἔχει ἐκλείψει καὶ ἔμεινε κενὸν τὸ μεταξὺ τῶν ποδαρικῶν μέρος, ἐκεῖ τέλος βλέπομεν τὸν ὀπίσω παχὺν ἐκ τροχμαλοπαγῶν λίθων συγκεκλιμένον τοῖχον, ὅστις συγκρατεῖ τὸν ἄνω ὑψηλότερον ἐπίπεδον τόπον. Καὶ τί δὲ ἄλλο; Ἐφάνη ὅτι ἡ ἐπικεκαλυμμένη αὕτη καὶ γεμισμένη γραμμὴ τῶν ἀψίδων, ἐρειδομένη ὡς ἐρείδεται ἐπὶ τοῦ ὀπισθέν τῆς ἐκ τροχμαλοπαγῶν λίθων τοίχου, δὲν ἀποδομήθη τὸ πάλαι οὕτως ἀπλῶς, ἵνα

δὲ τινα τῶν μεταγενεστέρων γεμισμάτων καθήρσεν ἡ Ἐταιρία καὶ μέλει καὶ ἄλλα νὰ καθαιρέσῃ ὅπου εἶναι δυνατόν τοῦτο νὰ γείνη, ἀνευ βλάβης τοῦ ἀψιδωτοῦ σχήματος.

(*) Ἐφάνη μὲν ἤδη καὶ πρὸ ἐτῶν τινῶν, ὅτε ἡ Ἐταιρία ἐκεῖ ἔσκαψεν, αὕτη ἡ συνέχεια τοῦ μαρμαρίνου κρηπιδώματος ἀπὸ τοῦ Ὁδείου ἐπὶ τὸν τοῖχον τῶν ἀψίδων, ἀλλ' ὑπετίθετο, ὅτι μέχρι τινός μόνον ἐχώρει καὶ οὐδεὶς ἐπίστευεν, ὅτι θὰ παρετίετο οὕτως ἐπὶ πολὺ καὶ μέχρι τοῦ ἀνατολικοῦ ἄκρου τῶν ἀψίδων.

ὑποστηρίξῃ μόνον ἐπὶ πλεόν τὸν ἀνωτέρω ὑψηλότερον τόπον, ἐφ' οὗ τὸ Ἄσκληπιεῖον καὶ ἄλλα ἱερά, ἀλλὰ ἐκτίσθη ποτε καὶ ὡς ὀπίσθιος τοῖχος αὐτοτελοῦς στοᾶς μακρᾶς ἣτις εἶχε πρὸς μεσημβρίαν κίονας ἐν διπλῇ σειρᾷ καὶ ἦτο πάντως ἐστεγασμένη, ἵνα περιπατῶσιν καὶ ἄλλως ἐνδιατρίβωσιν ὑπ' αὐτὴν ἄνθρωποι. Τοῦτο κατεδείχθη σαφῶς νῦν ἐκ τῶν πολλῶν ἐν συμμέτρῳ ἀπὸ τοῦ ἐπικαλύπτοντος τὰς ἀψίδας τοῖχου ἀποστάσει ἀναφανέντων κατωρύχων στυλοβατῶν τῶν ποτὲ κίωνων καὶ ἐκ τοῦ ἀπωτέρω ἔτι πρὸς μεσημβρίαν ὡσαύτως ἀναφανέντος μακροῦ κατ' εὐθυγραμμίαν θεμελίου τοῖχου, παραλλήλου τοῦ τῶν ἀψίδων, ὅστις θὰ ἐβάσταζέ ποτε δευτέραν σειρὰν κίωνων, σωζόμενος δὲ νῦν μὲ ὅχι πολὺ σημαντικὰς διακοπὰς, ὀρίζει ἐναργῶς τὸ ποτὲ βάθος ἢ πλάτος τῆς στοᾶς, ἣτις πιθανῶς ἐκ πυρκαϊᾶς κατεστράφη, διότι πολλαχοῦ εὐρέθησαν ἄνθρακες καὶ ἄλλα σιμεῖα ἐνεργείας πυρός. Τὸ βάθος τοῦτο ἢ πλάτος εἶναι μέτρων 16,70.

Ταῦτα λοιπὸν πάντα εἶναι ὁμολογουμένως ἀξιόλογα πορίσματα τῆς πολυδαπάνου ἀνασκαφῆς (*) καὶ οἶα νὰ διευκολύνωσι τοὺς ἀρχαιολόγους εἰς τὸ νὰ δώσωσι προσεχῶς τὸ οἰκεῖον ὄνομα εἰς ταύτην τὴν οἰκοδομήν, περὶ οὗ μέχρι τοῦδε ἦτο ἀμφιβολία μεγάλη, ὡς καὶ περὶ τῶν χρόνων καθ' οὓς ἐκτίσθη· διότι οἱ μὲν ἐθεώρουν αὐτὴν, καθ' ἃ εἶπομεν, ὡς ἀπλῶς ἀντερείδοντα τοῖχον, τὸ δὲ ἀψιδωτὸν αὐτῆς σχῆμα ἐσχάτως τεχνικοί τινες ὑπέθεσαν, ὅτι χάριν οἰκονομίας ὑλι-

(*) Ἐνὸς ἄλλου τετραγώνου οἰκοδομήματος πρὸς τῷ ἀνατολικῷ πέ-
ρατι τῆς στοᾶς ἐν τῷ βαθυτέρῳ ἐδάφει ἐφάνησαν τὰ θεμέλια μόνα καὶ
ταῦτα οὐχὶ συνεχῆ κατὰ τὰς τέσσαρας πλευράς του. Πολλὰ δὲ ἄλλα κατὰ
τὸ ἐκτενὲς διάστημα ἄσημα τειχία καὶ δεξαμεναὶ καὶ πίθοι καὶ λάκκοι
καὶ αὐλακες καὶ ὑπόνομοι, ἐδῶ καὶ ἐκεῖ διεσπαρμένα, φαίνονται ὡς ὄντα
τῶν μεσαιωνικῶν χρόνων, πλὴν μιᾶς μεγαλολίθου ὑπονόμου, ἣτις ἐκ τοῦ
ὑποκάτωθεν τῶν ἀψίδων τοῖχου προβαίνει πρὸς νότον, ἔχουσα ἐπίπεδον
στεγάσιν ἐκ πλακῶν. Αὕτη φαίνεται ἐπιεικῶς παλαιά.

κοῦ (;) ἐδόθη αὐτῇ, οἱ δέ, ὅτι εἶναι ἴσως ὑδραγωγεῖον τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, οἱ δέ, ὅτι εἶναι κτίσμα οἰονδήποπε τῶν ἐκ Φλωρεντίας δουκῶν Ἀκκιαϊούλων (ἀπιθανώτατον τοῦτο)· καὶ τέλος οἱ παλαιότατοι τῶν τοπογράφων, ὅτι εἶναι λείψανον τῆς Εὐμενείου στοᾶς, περὶ ἧς δυστυχῶς ἐν μόνον χωρίον παλαιοῦ συγγραφέως ὑπάρχει, τὸ τοῦ Βιτρουβίου (de archit. 5, 9, 4) κ' ἐκεῖνο σκοτεινόν, διότι δὲν ἐρίζεται ἐξ αὐτοῦ πρὸς ποῖον μέρος τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου ἔκειτο (*).

Ἄς ἐλπίζωμεν δὲ τώρα, ὅτι ἀρχαιολόγοι καὶ ἀρχιτέκτονες σπουδαῖοι, προσερχόμενοι ἀνετώτερον εἰς τὸ ἀνασκαφὲν καὶ καθαρισθὲν κτίσμα, θέλουσι τὸ μελετήσῃ δεόντως καὶ προσπαθῆσαι νὰ ἐξηγήσωσι πρὸ πάντων τὰ αἰνιγματώδη ἰδιώματα τῆς οἰκοδομίας του, ἅπερ φαίνονται εἰς ἡμᾶς τέσσαρα ὄντα· α'. τὸ διὰ μαρμαρίνου μὲν κάτω, πωρίνου δὲ ἀνωτέρω τοίχου ἐπικάλυμμα τῶν ἀψίδων, ἄδηλον μέχρι πόσου ὕψους· β'. τὸ διὰ τοίχου ὡσαύτως πωρίνου καὶ ἀρχαίου, ὡς νομίζομεν, γέμισμα αὐτῶν μέχρι τινός, ὅπερ γέμισμα δύναται νὰ μελετηθῇ μάλιστα ἐν ταῖς δυτικωτάταις· γ'. ἡ ἀνισότης τοῦ ὕψους τῶν ἀψίδων (**), μεγεθυνομένων μὲν κατὰ μικρὸν ἢ καὶ διὰ πηδημάτων ἀπ' ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς μέχρι τινός, πάλιν δ' ὕστερον, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, σμικρνομένων καθ' ὅσον πλησιάζουσιν εἰς τὸ Ὠδεῖον, καὶ δ'. διατρήματά τινα ἦται κενὰ τετραγωνικά, ἀφειμένα διὰ τοῦ πάχους τῶν ποδαρικῶν τῶν ἀψίδων κατὰ μῆκος, οὐχὶ δὲ συνεχῆ ταῦτα δι' ὅλου τοῦ μήκους, οὐδ' ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀριζοντίας γραμμῆς, ἀλλὰ κατὰ πολὺ διάφορα ὕψη πεποιημένα.

(*) Συνηγορεῖ ἴσως ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος Εὐμενείου στοᾶς καὶ τὸ ὅτι μαρμαρίνη κρηπίς στοᾶς ἄλλης τῶν ἐν Ἀθήναις, κτίσματος ὡσαύτως Περγαμηνοῦ βασιλέως, ἐηλότι ἢ τῆς Ἀτταλείου, εἶναι ὄχι μόνον σχεδὸν ἴση τὸ ὕψος (μέτρ. 1, 62) ἀλλὰ καὶ ὅπως ὁμοία τὴν κατασκευὴν καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὕλικου.

(**) Καὶ τὸ πλάτος δὲν εἶναι πασῶν τὸ αὐτό.

Ἐσαύτως θέλουσιν ἰδεῖ οἱ πρὸς μελέτην τοῦ κτίσματος προσελευσόμενοι, ὅτι πρὸς ἀνατολὰς μὲν δὲν συνάπτει τὸ ἄκρον αὐτοῦ τῷ δυτικῷ τοίχῳ τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου, ὡς τοῦτο καὶ ἀνωτέρω εἶπομεν, ἀλλὰ μένει ἐκεῖ τόπος τις κενός, ὅσον δέκα μέτρων (*), πρὸς δυσμὰς δὲ ἡ τελευταία ἀψίς ἐν μέρει εἰσχωρεῖ κατὰ πολὺ παράξενον τρόπον εἰς τὸ Ὠδεῖον τοῦ Ἡρόδου, ἐξ οὗ καὶ εἶκασαν ἤδη τινές, ὅτι ἀρχαιότερον κτίσμα εἶναι ἡ τῶν ἀψίδων σειρά, ἐγὼ δὲ καὶ ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐτι προσέβαινε χαμηλόνοσα κατὰ μικρόν, ἕως ἡ τελευταία ποτὲ δυτικῆ ἀψίς ἐγίνετο τόσον χαμηλὴ, ὅση νῦν φαίνεται ἡ ἀνατολικωτάτη. Ἀλλὰ τοῦτο μετὰ πολλῆς δειλίας λέγω.

Ἡ Ἐταιρία ἔχει τὸ καθῆκον ὅταν προσεχῶς συντελέσῃ τὴν ἀνασκαφὴν, νὰ δημοσιεύσῃ καὶ σχεδιογράφημα τοῦ κτίσματος ἀκριβές (**), τὰ δὲ περαιτέρω ἦτοι ἡ ἐξήγησις αὐτοῦ καὶ ἡ ὀριστικὴ ὀνομάτισις, ἀφοῦ οὐδεμία ἐπιγραφή ἦλθε νὰ δώσῃ ἄμεσον δίδαγμα (***) , ὅα εἶναι ἔργον οὐχὶ ἐνόσ,

(*) Εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἡ γωνία ἡ ἐξω τῆς τελευταίας πρὸς ἀνατολὰς ἀψίδος δὲν σώζεται νῦν, ὡς ἐξ ἀρχῆς ἐκτίσθη, ἀλλ' ἐπεσκευασμένη ἐκ λίθων παντοίων μετὰ ἀμμοκονίας, βεβαίωτατον ὅμως εἶναι, ὅτι ἀνέκαθεν ἐκεῖ δὲν ἐπροχώρει περαιτέρω τὸ κτίσμα, ὡς τοῦτο κατὰδῆλον γίνεται ἐκ τῆς ὀρωμένης αὐτοῦ σκαφῆς ἦτοι κοίτης (Beflung) ἐν τῇ γυμνῇ φυσικῇ πέτρᾳ.

(**) Ἐκδίδεται νῦν ἐν τέλει τοῦ φυλλαδίου τούτου τὸ σχεδιογράφημα, κατασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ τροφίμου τοῦ ἡμετέρου πολυτεχνείου Μ. Μητσάκη. Τὰ ἐν αὐτῷ περιεχόμενα ἔχρηζον πλειοτέρων ἐξηγήσεων ἢ ὅσας ἡμεῖς ἐδώκαμεν ἐν τῷ κειμένῳ ταύτης τῆς ἐκθέσεως καὶ ὑπὸ τὸ σχέδιον αὐτὸ βραχέως διὰ τῶν Α, Β, Γ κτλ. ἀλλὰ δὲν εὐκαιροῦμεν νῦν πρὸς τοιοῦτο ἔργον.

(***) Ὅσαι ἐπιγραφαὶ ἢ ἔργα πλαστικῆς καὶ ἀρχιτεκτονικῆς ἐξήχθησαν τῶν χωμάτων ἔχουσι, καθ' ὅσον ἡμεῖς διεκρίναμεν μέχρι τοῦδε, τὴν ἰδίαν μόνον ἀξίαν καὶ οὐδεμίαν πρὸς τὸ κτίσμα ἀναφοράν, πλὴν μόνον ἴσως ἐνὸς εἴδους κιονοκράνων ἰδιοφυῶν, ἀνηκόντων εἰς ἀβραβδώτους κίονας μετὰ βάσεων ὡσαύτως ἰδιοφυῶν, πάντως ὅμως ἀρχαίων καὶ οὐχὶ τῶν

ὡς φαίνεται, ἢ δύο, ἀλλὰ πολλῶν ἀρχαιολόγων, ἐχόντων γνώσεις ἀρχιτεκτονικάς, ἢ ἀρχιτεκτόνων, ἐχόντων γνώσεις ἀρχαιολογικάς.

Κατὰ τὴν ἀνατολικὴν παράδοδον κατεσκάψαμεν ἐν θολωτὸν ταφεῖον τοῦ μεσαιῶνος καὶ ἐξηγάγομεν αὐτόθεν μαρμάρινα μέλη σημαντικὰ ἐνὸς εὐμεγέθους καὶ καλοῦ χορηγικοῦ μνημείου τοῦ δ' πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος, τοῦ ὁποίου ἡ ὡσαύτως μαρμαρινὴ κρηπίς ὅλη ὑπῆρχε μὲν αὐτόθι δι' ἀνασκαφῆς ἀποκεκαλυμμένη καὶ τοῖς πᾶσιν φανερά ἤδη ἀπὸ τοῦ 1862, ἔχουσα μῆκος 4,75 καὶ ὕψος 1,24, ἀλλὰ δὲν εἶχεν ἀναγνωρισθῆ ὡς τοιαύτη· διότι οὐδεὶς ὑπόπτευεν ἐν τοιαύτῃ θέσει αὐτοτελὲς κτίσμα τῶν καλῶν τῆς Ἑλλάδος χρόνων, πάντες δ', ὑποθέτω, ἐθεώρουν τὴν κρηπίδα ὡς μεσαιωνικὴν προσθήκην, στηρίζουσαν ἴσως τὸν ἐκεῖ ὀχυρωματικὸν ποτε τεῖχος, ὁποίας καὶ ἄλλας ἐν τῇ αὐτῇ παρόδῳ καὶ τῇ ἐτέρα τῇ πρὸς δυσμὰς ἔβλεπον ὑπαρχούσας. Ἔώρα δὲ ἐκ τῶν ἀναφανέντων ἄλλων τοῦ μνημείου τεμαχίων ἀναγκάζομεθα νὰ τὸ παραδεχθῶμεν ὡς αὐτοῦ κατὰ χώραν ἰδρυμένον ἐξ ἀρχῆς. Τῆς δὲ ἐν τοιοῦτῳ τόπῳ, ἐν τῇ παρόδῳ δηλ. τοῦ θεάτρου ἰδρύσεώς του δύναται νὰ ῥηθῆ δικαιολόγησις αὕτη· ὅτι πιθανῶς τότε εἶχον ὑπερπληρωθῆ οἱ τόποι οἱ παρὰ τὸ θέατρον καὶ τὴν ὁδὸν τῶν τριπόδων, οἱ πρόσφοροι νὰ δέχωνται τοιαῦτα κτίσματα, καθ' ἃ δὴ τοῦτο ὑποδεικνύει καὶ ἡ τοῦ Θρασυλλείου μνημείου ἰδρυσις πρὸ τοῦ σπηλαίου τοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ θεάτρου καὶ προσέτι ἡ ἰδρυσις τῶν ἀνωτέρω ἔτι δύο ὑψηλῶν κιόνων, τῶν κ' ἐκείνων ποτε βασταζόντων τρίποδας χορηγικούς. Τοῦτο τοῦλάχιστον φρονεῖ ὁ

Βυζαντινῶν χρόνων, περὶ ὧν ἄλλοτε. Τὰ κιονόκρανα ταῦτα, εἰς πολλὰ ὄντα τεμάχια συντετριμμένα καὶ αἱ βάσεις δέ, μόλις δύο τρεῖς, ἀνεκομίσθησαν ἐκ τοῦ τῆς στοᾶς ἐδάφους εἰς τὸν ἐπάνω χώρον τοῦ Σερπεντζέ καὶ ἀπετέθησαν παρὰ τὸν ἐκεῖ οἰκίσκον τοῦ φύλακος ἀπομάχου.

τὴν ἐκθεσιν ταύτην ἀναγινώσκων, ἕως οὗ ὑπ' ἄλλου εἰδημονεστέρου τῶν τοιούτων μεταδιδαχθῆ ἄλλα (*).

Μετὰ ταῦτα ἐπροχώρησεν ἡ σκαφή ἀνατολικώτερον καὶ ἀνέδειξε κάλλιον τὴν τοῦ κρηπιδώματος τοῦ κέρατος τοῦ θεάτρου γωνίαν. Ἐκεῖ ἦτο τοῖχος τις ὀχυρωματικὸς τοῦ μεσαιῶνος, ὃν καθαιρέσαντες, ὡς καὶ ἐν ἐσωτέρῳ δωμάτιον κακόκτιστον, εἶδομεν ὅτι ἡ γωνία αὕτη ἡ ἀνατολικὴ εἶναι διάφορος κατὰ τι τῆς ἀνατολικῆς, ὅχι δηλ. ὀρθὴ ἐπὶ πολὺ προϊούσα πρὸς ἄρκτον ἀλλ' ἐπὶ βραχὺ μόνον, εἶτα δὲ ἀλλάζουσα διεύθυνσιν ὀλίγον πρὸς δυσμάς. Ἐλλειψις χώρου ἴσως ἠνάγκασε τοὺς ἀρχαίους νὰ κατασκευάσωσιν ἐδῶ τοιοῦτο τὸ ἄκρον τοῦ κέρατος, ὅχι ὀρθογώνιον ὡς τὸ δυτικόν. Ἐξακολουθεῖ δ' ἐτι ἡ ἀνασκαφὴ πρὸς τὰ ἄνω, ἵνα ἴδωμεν ἐπὶ πόσον ἐκεῖ σῴζεται ἡ ὑποδομὴ τοῦ κοίλου τοῦ θεάτρου καὶ πῶς συνάπτει τῇ τῆς Ἀκροπόλεως πέτρα.

Εἰς ὅλα τὰ μέρη ταῦτα ἐκτὸς τῶν φανεύτων κτισμάτων εὐρέθη πλῆθος ἀρχαίων κινητῶν διαφόρου ὕλης καὶ τέχνης τὰ ὅποια ἔχουσι τὴν ἰδίαν ἕκαστον ἀξίαν καὶ συντελοῦσι μεγάλως πρὸς γινῶσιν πληρεστέραν τοῦ ἀρχαίου τῶν προπατόρων ἡμῶν βίου καὶ τῆς φιλολογίας καὶ τῆς τέχνης αὐτῶν. Ἐκθεσις δὲ περὶ αὐτῶν λεπτομερῆς καὶ ἐκτίμησις ἐπειδὴ καὶ ἀπολύτως εἶναι ἐργῶδες νὰ γίνῃ καὶ ἂν γίνῃ, ἀδύνατον νὰ περιληφθῆ εἰς ταύτην τὴν λογοδοσίαν, ἀρκούμεθα νὰ δώσωμεν, ὅπως καὶ πέρυσιν, ἀπαρίθμησιν τῶν εὐρεθέντων κατὰ εἶδη, ἐξηγμένην ἐκ τοῦ ἡμερολογίου τῶν ἀνασκαφῶν.

(*) Περὶ τοῦ χορηγικοῦ τούτου μνημείου εἶπά τινα ἐν Ἀθηναίου τόμου σ'. σελίδι 277 ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ ἐπιστυλίου του, βραχέα μὲν κ' ἐκεῖνα καὶ ἀνεπαρκῆ πως πρὸς τὸν σκοπόν, ἀλλ' ὅσα καὶ οἷα ἠδυνήθην. Προσθέτω δ' ἐνταῦθα, ὅτι τοῦ ἐπιστυλίου ἐκεῖνου τὰ δύο τεμάχια περιέονται κατὰ τὰ δύο ἐξωτερικὰ ἄκρα των ἦτοι τὰς γωνίας ὑπὸ ὀδοντώσεως καὶ ταινιώσεως τοῦ Ἴωνικοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ κόσμου των καὶ οὕτω ὑπεμφαίνουσι τὸ ἑαυτῶν ἄρτιον καὶ ὅτι τὸ μῆκος των ἦτο ἀνάλογον τῷ τῆς ἐκεῖ στερεῶς ἰδρυμένης μαρμαρινῆς κρηπίδος.

Ευρέθησαν λοιπόν από τῆς 40 Ἰανουαρίου 1877 μέχρι
σήμερον 15 Ἰανουαρίου 1878.

Λίθινα

A'. Γλυπτά

περιφερῆ	372	
ἀνάγλυφα διάφορα	118	
» ἀναθηματικά τῷ Ἀσκληπιῷ, (ἐν οἷς ἐν θήκης χειρουργικῶν ἐργαλείων)	15	
ἀρχιτεκτονικά μέλη	102	
σκεύη διάφορα	23	629

B'. Ἐπιγραφαί

ψηφίσματα	48	
ταμιακαὶ ἀναγραφαί	11	
κτισμάτων ἐπιγραφαί	11	
τυπικὰ ἱερῶν τελετῶν	4	
ἀγωνιστικαὶ καὶ χορηγικαὶ	7	
διδασκαλιῶν δραματικῶν τεμάχια καὶ κατάλο- γοι ποιητῶν	14	
ἀναθηματικαὶ τῷ Ἀσκληπιῷ	33	
» ἄλλαι	38	
τιμητικαὶ	37	
ἐπιτύμβιοι	48	
ἀδιάγνωστοι εἰσέτι ἐπιγραφαί	154	405

Νομίσματα

χρυσᾶ	197	
ἀργυρᾶ	5	
χαλκᾶ (πλὴν τῶν ἐν σωρῷ, ἃ δὲν ἠριθμηθησαν) ..	67	269

Διάφορα ἄλλα πράγματα

χαλκᾶ, (ἐν οἷς μία ψῆφος δημοσία διάτρητος καὶ δύο χριστιανικὰ μνημόνια μέταλλα, ἔχοντα τὸ τροπᾶριον τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ κτλ.)	19	
---	----	--

μολύβδινα	7	
σιδηρᾶ	1	
ὀστέινα	3	
ξύλινα	3	
ύλινα (έν οἷς δύο λυχναί εκ χριστιαν. τάφου)	5	
λύχνοι πήλινοι	30	
ἀγγεῖα πήλινα ἢ τεμάχια αὐτῶν	28	
μορφαί πήλιναι ἢ τεμάχια αὐτῶν	21	
κωνικά καὶ ἀρτοποιητὰ πήλινα διάτρητα	12	
κέραμοι διάφοροι ἢτοι ὀρθοκέραμοι κττ.	14	
λαβαὶ πήλινων ἀμφορέων ἐνεπίγραφοι	18	160
Τὸ ὅλον		1465

Τὰ πέρυσιν εὑρεθέντα ἦσαν 2111. Οὕτω μετ' ἐκείνων γίνε-
νεται τὸ ὅλον τῶν πρὸς μεσημβρίαν τῆς Ἀκροπόλεως εὑρε-
θέντων 3574 κομμάτια.

Ἐδαπανήθησαν καθ' ὅλον τὸ ἔτος εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύ-
την δρ. 46,757:35. Δὲν περιλαμβάνονται δὲ εἰς τὸ ποσὸν
τουτο τὰ χρήματα ὅσα ἐδόθησαν δι' ἀγορὰν ἀγρῶν τινῶν
παρὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τῆς περὶ τὴν Ἀκρόπολιν
λεωφόρου, εἰς οὓς ἐρρίψαμεν τὰ ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς χώματα,
διότι τὰ χρήματα ταῦτα (δρ. 2567:20) θέλει μᾶς τὰ ἀπο-
δώσει ἢ κυβέρνησις, μεταβιβαζομένων τῶν κτημάτων εἰς τὸ
Δημόσιον κατὰ τὴν γενομένην συνεννόησιν. Ἐρρίφθησαν δὲ
τὰ χώματα ἐκεῖ ὅπου ἐρρίφθησαν, διότι μακρότερον νὰ μετα-
κομισθῶσιν δὲν ἐσύμφερει· ἂν δ' ἐκεῖ κρύπτονται τυχὸν ὑπὸ
γῆν ἀρχαῖα, δύνανται οἱ μεθ' ἡμᾶς πάλιν ν' ἀνασκάψωσι
τὸν τόπον, εὐποροῦντες πλειόνων χρημάτων, ὅπως ἡμεῖς
ἀνεσκάψαμεν καὶ ἀπεκομίσσαμεν τὰ ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως
πρότερον ριφθέντα εἰς τὸν Σερπεντζῆν χώματα. Τὸ δὲ ρηθὲν
παρὰ τινων, ὅτι ὤφειλε τὸ Συμβούλιον, πρὶν ἢ ἐπιρρίψῃ αὐ-
τοῦ τὰ χώματα, νὰ σκάψῃ πρῶτον σταυροειδῶς χάνδακας
ἀποπειρατηρίους, ἐδοκιμάσθη ἐπὶ βραχὺ καὶ ἐφάνη ὅλως ἀ-

λυσιτελές πρὸς ἀρχαιολογικοὺς σκοπούς, σφόδρα δὲ δαπανηρόν. Ἄν οἱ χάνδακες ἔμελλον νὰ γίνωσιν ἀρκούντως πλατεῖς βαθεῖς καὶ πυκνοὶ παραλλήλως ἵνα μὴ μᾶς διαλάβῃ τι τῶν ὑπὸ γῆν, ἔπρεπε νὰ παραιτηθῶμεν ὅλως τῆς τοῦ Σερπεντζέ ἀνασκαφῆς καὶ νὰ ἐπιδοθῶμεν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀγρῶν ἐκείνων, ἐν οἷς δὲν εἴχομεν πολὺ εὐλόγους ἐλπίδας ἀρχαιολογικῶν ἀνακαλύψεων, καὶ οὕτω τότε τὸ πάρεργον ἤθελε γίνῃ ἔργον, ἄνευ ἴσως οὐδεμιᾶς ἢ ἐλαχίστης ἐπιστημονικῆς ὠφελείας.

Ἐν δὲ τῇ *Γ α ν α γ ρ α ῖ κ ῆ* χώρα τῆς Βοιωτίας, τῇ τόσον φημισθεῖση πρὸ ὀλίγων ἐτῶν διὰ τὰ καλὰ ἐξ ὀπτῆς γῆς εἰδώλια, τὰ ὅποια ἀνέδωκεν ἐκ τῶν κόλπων τῆς, ἐγένετό τις τὸ ἔτος τοῦτο ἀνασκαφὴ τάφων ἐπὶ ἰδιωτικοῦ ἐδάφους, ὃ εἶχεν ἐνοικιάσει ἐπὶ τούτῳ ἀρχαιοπράτης τις. Συνεχωρήθη δὲ αὕτη ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ νὰ στείλῃ ἡ Ἐταιρία ἡμῶν ἐπιστάτην τῆς ἀνασκαφῆς καὶ νὰ λάβῃ διὰ κλήρου τὰ ἡμίση ἐκ τῶν εὐρεθησομένων ἐν ταῖς τάφοις κτερισμάτων, αἱ δ' ἐπιγραφαὶ καὶ τὰ ἀνάγλυφα νὰ κατατεθῶσιν ἐν τῇ ἐν *Τανάγρα* σχηματισθεῖση δημοσίᾳ συλλογῇ. Οὕτω δαπάνη τῆς Ἐταιρίας ἐστάλη τὸν Μάρτιον τοῦ 1877 ἐπιστατήσων εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ὁ φοιτητὴς τοῦ πανεπιστημίου Σπυρ. Τριάντος, ὃν ἐγκατέστησε πρῶτον καὶ ὠδήγησεν εἰς τὸ ἔργον ὁ ἔφορος Π. Σταματάκης καὶ ἡ σκαφὴ ἐγένετο δαπάνη τοῦ ἀρχαιοπράτου. Τὰ κτερίσματα ὅσα εὐρέθησαν ἐκομίσθησαν ἐνταῦθα εἰς τὸ Βαρβάκειον μετὰ καταλόγου συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ ἐπιστατήσαντος καὶ ἐγένετο ἡ συμφωνηθεῖσα διανομὴ. Ἐπειδὴ δὲ ἔκρινε τὸ Συμβούλιον ὅτι καὶ τινα τῶν εἰς τὸν κλῆρον τοῦ ἀρχαιοπράτου πεσόντων κτερισμάτων ὡς καλὰ ἢ ἄλλως περιέργα ἔπρεπε νὰ ἀγορασθῶσι διὰ τὸ Μουσεῖον τῆς Ἐταιρίας, τρία εἰδώλια, δύο ἀγγεῖα καὶ τρεῖς χαλκαὶ στλεγγίδες, ἐδόθη δι' αὐτὰ τὸ ποσὸν δρ. 1300, καὶ οὕτω δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ καλλίονα τῶν εὐρε-

θέντων ἐγένοντο κτῆμα δημόσιον. Ἐδαπανήθησαν δὲ εἰς ἐπιστασίαν καὶ ἄλλα δρ. 328:40.

Τὸν δὲ Ἰούνιον ἢ Ἐταιρία μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔργων τῆς ἐπεχείρησε ἀνασκαφὴν ἄλλην ὀλιγοήμερον μὲν, καρποφορωτάτην δὲ ἐν τῷ χωρίῳ Σ π ά τ α τῆς Ἀττικῆς, τῷ κειμένῳ ἐπὶ τινος λόφου μεταξὺ τῆς ἀρκτικοανατολικῆς πλευρᾶς τοῦ Ὑμηττοῦ καὶ τῆς θαλάσσης. Ἐκεῖ εἶχεν ἀνακαλυφθῆ τυχαίως τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1876 κατάγειόν τι ταφεῖον ἐν μαλακῷ πετρώματι λελαξευμένον, ἐξ οὗ ἐξήγαγον τότε οἱ πρῶτοι εἰς αὐτὸ ἄνωθεν εἰσδύσαντες λάθρα ἀρχαῖα πολύτιμα, πράγματα, ἃ ὁμως ἐλέγοντο ὀλίγα, ἔμειναν δὲ ἄγνωστα τῇ ἐπιστήμῃ, ἅτε διασκορπισθέντα εἰς ἰδιώτας. Ἡ Συμβούλιον τῆς Ἐταιρίας μετὰ τινὰ χρόνον πληροφορηθὲν ὅτι τὸ ταφεῖον τοῦτο ἦτο πανάρχαιον, ἀπεφάσισε τὴν ἐξέτασίν του, ἀφοῦ μάλιστα ἔλαβε καὶ τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ τόπου, τοῦ ἐνταῦθα Μιχ. Καλλιφρονᾶ, ὅστις πάνυ γενναιοφρόνως καὶ πᾶν δικαίωμά του ἐπὶ τῶν ὄσων ἤθελον ἀνευρεθῆ ἀρχαίων παρεχώρησεν εἰς τὴν Ἐταιρίαν. Ἐστάλη λοιπὸν ὁ Π. Σταματάκης, ὅστις διὰ σκαφῆς ἀναζητήσας εὔρε τὴν εἰς τὸ ταφεῖον ἄγουσαν ἔξωθεν ἀπὸ τῆς ρίζης τοῦ λόφου μακρὰν εἴσοδον, αὐτὸ δὲ ἔσω διαιρούμενον εἰς τρεῖς θαλάμους καὶ ἔχον καθ' ὅλου εἰπεῖν ὁμοιότητα μὲ τὸν ἐν Μυκῆναις λεγόμενον θησαυρὸν τοῦ Ἀτρέως, μόνον ἄνευ τοιχοδομίας. Εὔρε δὲ αὐτὸ σεσυλημένον μὲν πρόπαλαι ἐν χρόνοις ἡμῖν ἄγνωστοις, ὑπελείποντο δὲ ὁμως καὶ οὕτω μάλιστα μεταξὺ τῶν χωμάτων τῆς εἰσόδου καὶ τῆς κτιστῆς εὐρεθείσης πύλης τοῦ πρώτου θαλάμου πολλά λείψανα μικρῶν τεχνουργημάτων, ἐκ χρυσοῦ μὲν ὀλίγα, πλείονα δ' ἐξ ὑέλου καὶ ἐλέφαντες, ὀλίγα ἐκ χαλκοῦ καὶ ἀργύρου καὶ πηλοῦ, ἔτι δὲ ἄνθρακες καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων. Καὶ ἄλλο δὲ ταφεῖον ὁμοιον πλὴν μικρότερον ἐκεῖ πλησίον ὁ Σταματάκης εὔρε διὰ σκαφῆς, καὶ αὐτὸ σεσυλημένον. Ἐν τούτοις τὰ ἐκ τοῦ μείζονος μάλιστα ταφεῖου

συναχθέντα κτερίσματα υπερέβησαν τὸν ἀριθμὸν τῶν 2000 κομματίων, ὧν οὐκ ὀλίγα, δυνάμεθα εἰπεῖν καὶ ὅλως ἀνεπαφα εὐρέθησαν. Οὐδὲν δ' ἐν αὐτοῖς γράμμα ἢ ἐπιγραφή οὔτε νομίσματα οὔτε σίδηρος παρετηρήθη. Ἀρχαιολογικῶν δὲ γνώσεων ἄνδρες, οἱ ἰδόντες αὐτὰ καὶ ἐκεῖ ἐπιτοπίως καὶ ὕστερον ἀφοῦ ἐκομίσθησαν εἰς Ἀθήνας πάντες ἀπεφώνησαν, ὅτι εἰς πᾶν ἀρχαίους χρόνους ἀνήκουσι καὶ ὁμοιότητα ἔχουσι τινὰ ἐξ αὐτῶν μεγάλην πρὸς τὰ ἐν Μυκῆναις εὐρεθέντα, δι' ὃ καὶ ἄξια θεωροῦνται πολλῆς μελέτης. Ἦδη δὲ καὶ ἤρξαντό τινες αὐτὰ ἐρμηνεύοντες, ἀφ' ὅτου μάλιστα καταταχθέντα ὑπὸ τοῦ αὐτὰ συγχομίσαντος παρετέθησαν τοῖς ἐκ Μυκηνῶν ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ (*). Ἐδαπανήθησαν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο δραχμᾶς 1249:75.

Τετάρτη ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἀνασκαφὴ ἤρχισε τὸν Νοέμβριον καὶ ἐξακολουθεῖ ἔτι ἐν Μυκῆναις, συμπληρωτικὴ τῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους, λίαν καρποφόρος καὶ αὐτῇ. Ἀφοῦ καθὼς εἶπομεν ἐν τῇ περυσινῇ λογοδοσίᾳ ὁ διδάκτωρ Σχλείμανν διέκοψεν τῇ 4 Δεκεμβρίου 1876 τὰς ἐν Μυκῆναις εὐτυχιστάτας σκαφάς του καὶ ἦλθεν ἐδῶ ἵνα φωτογραφῆσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ Σταματάκη κομισθέντα καὶ προσωρινῶς τότε ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ ἀποτεθέντα Μυκηναῖα ἀρχαῖα, ἀπεστάλη ὕστερον πάλιν ὁ Σταματάκης ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας εἰς Μυκῆνας, ἵνα ἐπιμεληθῇ τὴν οἰκοδομὴν αὐτόθι παραπήγματος διὰ

(*) Σημειοῦμεν χάριν τῶν φιλαρχαίων, ὅτι ἰχνογράφημα τῶν ταφείων τοῦ Σπάτα καὶ ἀπεικόνισις πολλῶν καὶ δὴ τῶν περιεργότερων κτερισμάτων εἰς ἕξ πίνακας ἐξεδόθησαν ἐν τῷ γ', τεύχει τοῦ 5', τόμου τοῦ ἐνταῦθα ἐκδιδομένου περιοδικοῦ Ἀθηναίου, μετὰ καὶ εἰσαγωγῆς βραχείας, περιεχούσης μάλιστα τὸ ἱστορικὸν τῆς ἀνευρέσεως καὶ τινος ἄλλας λεπτομερείας. Ἐπι δὲ καὶ ἐν τῇ *Revue archéologique de Paris* καὶ ἐν ταῖς *Mittheilungen des deutschen archaeol. Institutes in Athen* καὶ ἐν τῷ *Bulletin de correspondance hellénique* ἐδημοσιεύθησαν περὶ αὐτῶν ἄρθρα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐκτενῆ καὶ διδακτικά.

τοὺς φυλάσσοντας τοὺς τάφους καὶ τὰ ἄλλα κατὰ χώραν ἀπομείναντα ἀρχαῖα στρατιώτας. Τότε δὲ ἔσκηψε καὶ ἐν τινὶ ἐρειπίῳ ἔξω τοῦ ἐκ πλακῶν διπλοῦ κυκλικοῦ περιβόλου καὶ εὔρε πολλὰ ἐν αὐτῷ χρυσᾶ καὶ ἄλλα ἀρχαῖα, ἐκόμισεν ὡσαύτως εἰς Ἀθήνας (*), ὕστερον δὲ ἠσχολεῖτο ἐδῶ ἱκανὸν χρόνον εἰς διαλογὴν καὶ κατάταξιν πάντων τῶν ἀρχαίων τούτων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐκτεθῶσιν εἰς τὴν ὄψιν καὶ μελέτην τοῦ κοινοῦ ἐν τῷ Νέῳ πολυτεχνεῖῳ, οὗ μέρος παρεχώρησε τῇ Ἑταιρίᾳ ἢ ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς αὐτοῦ ἐπιτροπή, τῇ προθύμῳ συγκαταθέσει τοῦ τελευταίου ἴδρυτοῦ Γ. Ἀβέρωφ καὶ ἐπινεύσει τῆς Κυβερνήσεως. Ἠσυχολήθη δ' ὡσαύτως καὶ ἐν Σπάτα ὡς εἶπομεν, καὶ ἀφοῦ τὰ τε ἐκ Μυκηνῶν καὶ τὰ ἐκ Σπάτας πάντα καταταχθέντα ἐξετέθησαν εἰς τὸ κοινόν, ὡς ὑμεῖς πάντες ἠξεύρετε, ἀπεστάλη τρίτον εἰς Μυκῆνας ἀρχὰς Νοεμβρίου, ἵνα ἀποτελέσῃ ἐκεῖ τινὰς σκαφὰς καὶ ἐξετάσεις ἀκριβεστέρας τῶν χωμάτων τῶν ἐν τοῖς τάφοις καὶ κομίσῃ ὕστερον ἄλλα τε ἐκεῖ ἀπομείναντα ἀρχαῖα καὶ μάλιστα τὰ μεγάλα λίθινα ἀνάγλυφα τοῦ κυκλικοῦ περιβόλου, ἵνα λάβωσι καὶ αὐτὰ τὴν οἰκίαν των θέσιν ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ. Εἰς ταῦτα δ' ἀσχολούμενος καθὼς καὶ εἰς ὑποστήριξιν τῶν ἔσω τοιχωμάτων τῶν τάφων καὶ τοῦ ἐκ πλακῶν περιβόλου, ἔτι δὲ καὶ εἰς καθάρισιν τῆς μακρᾶς εἰσόδου τοῦ λεγομένου θησαυροῦ τοῦ Ἀτρέως, ἀνέσκαψεν ἅμα κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας καὶ ἄλλον ἔτι τάφον ἐντὸς τοῦ κυκλικοῦ περιβόλου, περιέχοντα ἄξια λόγου κτερίσματα. Ἀλλὰ περὶ τούτων τῶν ἔργων ὡς ἀτελέστων εἰσέτι ἀρκείτω ἡ βραχεῖα αὕτη μνεία.

(*) Καὶ ταῦτα καὶ τὰ πρότερα συμπεριέλαβεν ὁ Σχλείμαν ἐν τῷ ἀρτίως ἐκδοθέντι περὶ Μυκηνῶν βιβλίῳ του, οὗ ἡ Γερμανικὴ ἔκδοσις ἐπιγράφεται οὕτω: Mykenae, Bericht über meine Forschungen und Entdeckungen in Mykenae und Tiryns von Dr. H. Schliemann, mit einer Vorrede von W. E. Gladstone etc. Leipzig. 1878.

Τὸ δὲ μεθ' ἡμᾶς Συμβούλιον θέλει φροντίσει, δὲν ἀμφιβάλλομεν, νὰ μὴ παραλείψῃ πᾶν ὃ τι ἄλλο προσαπαιτεῖται νὰ γίνη, ὥστε καὶ ἐδῶ ἢ ὅλη συλλογὴ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ εὐπρεπῶς νὰ κατατεθῆ καὶ τὰ ἐκεῖ ἐν Μυκῆναις κτίσματα καλῶς ἐξετασθέντα καὶ καθαρισθέντα νὰ διατηρῶνται καὶ τοῦ λοιποῦ ἄθικτα πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας Ἑλλάδος.

Ἐπισκευὴν ἀρχαίου κτίσματος, ἀναγκαίαν καταστᾶσαν πρὸ πολλοῦ, ἐπεχείρησε μίαν τὸ Συμβούλιον μόλις πρὸ μικροῦ, ἀλλὰ δὲν συνετέλεσεν εἰσέτι, τὴν τῆς βορειοδυτικῆς γωνίας τοῦ τείχους τῆς Ἀκροπόλεως τοῦ ὑπὸ τὴν Πινακοθήκην. Ἰδίως δὲ εἰς τὰς καθ' ἑκαστον ἔτος ἀναγκαίας γινομένας ἐπισκευὰς αὐλογύρων τῆς Ἀττάλου στοᾶς καὶ τῶν περιοχῶν τοῦ Κατιφόρη καὶ τῶν γιγάντων ἐδαπανήθησαν δρ. 175:45.

Ἄγορα ἡ δὲ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου τῆς Ἐταιρίας τοῦ ἐν τῷ Βαρβακείῳ ἐγένοντο καθ' ὅλον τὸ ἔτος πολλαί, δαπανηθέντος ποσοῦ δραχμῶν 13714:81. Τὰ ἀγορασθέντα εἶναι διαφόρου ὕλης καὶ ποιότητος, πλὴν νομισμάτων καὶ δακτυλιολίθων, ὧν τῆς ἀγορᾶς ἀπέχει συστηματικῶς ἀπὸ ἐτῶν τὸ Συμβούλιον, διότι ὑπάρχει ἐν Ἀθήναις ἄλλο καθίδρυμα δυνάμενον καταλληλότερον νὰ φροντίξῃ περὶ ἀποκτήσεως τοιούτων ἀρχαίων, τὸ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Νομισματικὸν Μουσεῖον. Ἐκ δὲ τῶν παρὰ τῆς Ἐταιρίας ἀγορασθέντων ἀρχαίων μνημονεύομεν ἐνταῦθα ἐνὸς μόνου, ὃ καὶ δικαίως διεθρυλήθη ὅτε πρὸ μηνῶν τινῶν ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας· εἶναι δὲ τοῦτο τὸ ἐνεπίγραφον γείσωμα τοῦ ἐν Ἀθήναις παρὰ τὸν Ἴλισσὸν βωμοῦ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος, τοῦ ἰδρυθέντος παρὰ Πεισιστράτου τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἰππίου, ὃπερ γυτύχησαμεν νὰ ἀνεύρωμεν, ἔχον τὴν ἐπιγραφὴν ἀπαράλλακτον ὅπως ἀντιγράφας αὐτὴν παρέδωκεν ἡμῖν ὁ ἀθάνατος Θεουκυδίδης. Ἀνοί-

γει δὲ τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας τὸ ἐν τῷ Βαρβακείῳ διὰ τε τοὺς Ἑταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν τῆς πρωτευούσης δις τῆς ἐβδομάδος, δευτέραν καὶ τετάρτην, παρεχομένων καὶ πασῶν τῶν εὐκολιῶν εἰς τὴν μελέτην τῶν ἐν αὐτῷ ἀρχαίων, συμφώνως πρὸς τὰ ἀναγεγραμμένα ἐν τῷ ἐλευθερίῳ ὀργανισμῷ τῆς Ἑταιρίας. Ἀλλὰ τὸ Μουσεῖον ἡμῶν τοῦτο ὑπερεπληρώθη ἤδη, ὡς τὸ εἶπομεν καὶ ἄλλοτε, ὃν καὶ ἄλλως στενόχωρον καὶ τὰς διαιρέσεις τῶν δωματίων ἔχον ὄχι καταλλήλους καὶ ἐπιτηδεῖας πρὸς τὴν παρὰ τοῦ ὑπηρετικοῦ εὐκόλον ἐπιτήρησιν, τὸ δὲ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων Ἐθνικὸν Μουσεῖον, εἰς ὃ πολλά τινα τῶν τῆς Ἑταιρίας ἀρχαίων πέρυσσι μετεκομίσαμεν καὶ ἠλπίζομεν ὅτι καὶ πάλιν εἰς αὐτὸ δυνάμεθα νὰ καταφύγωμεν, μένει κ' ἐκεῖνο ἀπὸ ἐτῶν εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν ἀτελὲς ἐξ ἀπορίας χρημάτων.

Τὸ δὲ ἄλλο Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας τὸ ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ, τὸ ἰδίως περιλαβὸν τὰ Μυκηναῖα καὶ Σπαταῖα ἀρχαῖα, ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν, κατέστη ἀντὶ πολλῶν χρημάτων τῆ Ἑταιρίᾳ (12,880), διότι πρῶτην ταύτην φοράν ἐν Ἑλλάδι ἀξιοπρεπῶς ἐξετέθησαν ἀρχαῖα ἐν θήκαις καταλλήλοις, καὶ ἡ ὑπὸ χωροφυλάκων ἐν τῷ καταστήματι σταθμευόντων φύλαξις αὐτῶν προσαπήτησεν δαπάνας. Ὅθεν ἔκρινε τὸ Συμβούλιον ὄχι ἄτοπον νὰ ὀρίσῃ καὶ τιμὴν εἰσιτηρίου διὰ τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὸ δις τῆς ἐβδομάδος, ἅπαξ δὲ τῆς ἐβδομάδος συγχωρεῖται ἐλευθέρα ἡ εἴσοδος. Λέγομεν δέ, ὅτι ἐντὸς δύο καὶ ἡμίσεως μηνῶν εἰσεπράχθησαν ἐκ τῶν εἰσιτηρίων δραχμαὶ 304:64, αἵτινες ἐσημειώθησαν εἰς τὰ τῆς Ἑταιρίας ἔσοδα τοῦ ἔτους τούτου.

Δωρεαὶ ἀρχαίων εἰς τὸ τῆς Ἑταιρίας Μουσεῖον ἐγένοντό τινες καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ὡς καὶ κατὰ τὰ παρελθόντα παρὰ διαφόρων ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ κατοικούντων, ὧν τὰ ὀνόματα θὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν ἐκθεσιν ταύτην ὅταν τυπωθῆ, ἀνεγράφοντο δὲ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ

ἐν ταῖς δηλώσεσιν, ἅς τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας κατεχώρι-
ζεν ἐκάστοτε εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς πρωτευούσης.

Ἐν τῇ συντάξει τοῦ λεπτομεροῦς κατὰ λόγου τῶν
τῆς Ἑταιρίας ἀρχαίων (πλὴν τῶν Μυκηναίων καὶ Σπαταίων,
ἃ εἰς ἰδίους εἶναι ἐγγεγραμμένα καταλόγους) ἐφθάσαμεν
μέχρι τοῦ γενικοῦ ἀριθμοῦ 8538 (*). Πέρυσιν ὁ ἀριθμὸς ἦτο
7950. Μένουν δ' ἔτι πολλὰ νὰ καταγραφῶσιν εἰς τὸν κατά-
λογον, περὶ ὧν ὅμως ὑπάρχουσιν εἴτ' ἐν τοῖς πρακτικοῖς
τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου εἴτ' ἐν τοῖς ἡμερολογίοις
τῶν ἀνασκαφῶν αἱ πρόχειροι σημειώσεις.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρίας ἠῤῥησε κατὰ 39 τό-
μους καὶ φυλλάδια τὸ ἔτος τοῦτο, ὧν τὰ μὲν 20 ἐδωρήθη-
σαν τῇ παρ' ἀλλογενῶν, 13 δὲ παρὰ ὁμογενῶν, 6 δὲ ἡγο-
ράσθησαν ἀντὶ δρ. 197:20. Πίναξ αὐτῶν θὰ προσαρτηθῇ εἰς
τὴν ἔκθεσιν ταύτην.

Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ κράτους, περὶ ὧν τώρα ὁ τε-
λευταῖος ἡμῶν λόγος, θέλει μὲν πάντοτε τὸ Συμβούλιον νὰ
ἐνεργῇ ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων, ἀλλὰ μεγάλως δυσκολεύε-
ται ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοῦ χρεϊώδους προσωπικοῦ, διότι

(*) Σύγκριται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἐξῆς καθ' ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν
Λιθίνων 2973, χαλκῶν 739, σιδηρῶν 38, μολυβδίνων 660, ἀργυρῶν 33,
χρυσῶν 98, ὀστεινῶν 66, ὑαλίνων 151, διαφόρων ὑλῶν ἀναμίκτων (οἶον
γύψου, ξύλου κτλ.) 106, πηλίνων ἀγγείων 1960, πηλίνων μορφῶν 696,
πηλίνων λύχνων 402, πηλίνων σκευῶν 202, πηλίνων τύπων ἤτοι μητρῶν
83, θραυσμμάτων πηλίνων 212, πυρραμειδοειδῶν καὶ κωνοειδῶν πηλίνων 95,
φακοειδῶν καὶ ἀρτοειδῶν πηλίνων 20, λαθῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4.
Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ λαθαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπιγράφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πά-
ρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσαῦνται νῦν περὶ τὰς
10 χιλιάδας, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ Α. Dumont, ἐν τῷ βιβλίῳ
Inscriptions céramiques de la Grèce. Paris, 1871. Νομίσματα δὲ ὑπάρ-
χουσιν ἐν τῷ τῆς Ἑταιρίας Μουσεῖῳ, ἂν καὶ εἰσέτι ὄχι διατεταγμένα,
χρυσῶν μὲν 258, τὰ πλεῖστα Βυζαντινὰ καὶ Ῥωμαϊκὰ, ἀργυρᾶ δὲ καὶ ἐκ
τοῦ κράτους rotin ἢ billon περὶ τὰ 600, χαλκᾶ δὲ ὑπὲρ τὰς 12 χιλιάδας.

δὲν εἶναι δυνατὸν οὔτε σκόπιμον νὰ ἀνατίθενται ἔργα τοιαῦτα (ὡς τινες ἔξω ὄντες τῶν πραγμάτων γνωματεύουσιν) εἰς τοῦτον καὶ ἐκεῖνον τῶν κατὰ τόπους λογίων. Τὸ ἀπλῶς γράμματα ἐπίστασθαι δὲν ἀρκεῖ εἰς τοιαῦτα ἔργα· ἀπαιτοῦνται καὶ ἄλλα πρᾶσαντα, ἅπερ εἰδικῶς μόνον μεμορφωμένοι δύνανται νὰ ἔχωσι, πρὸς δὲ τούτοις καὶ φυσικὴ τις κλίσις καὶ σώματος ῥώμη καὶ ψυχῆς ἤθος πιστόν· ταῦτα δὲ πάντα ῥαδίως δὲν εὐρίσκονται. Ὅμως δὲ καὶ οὕτως ἐγένοντο καὶ ἐφέτος παρὰ τῆς Ἑταιρίας ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μικραὶ τινες ἐπιμέλειαὶ ἀρχαίων, ἰδίως συναγωγὰὶ λίθων ἐνεπιγράφων ἐν Θήβαις διὰ τοῦ ἐκεῖ ἐπαρχιακοῦ δημοδιδασκάλου Ἑπαμινώνδα Κορομάντζου. Ἔτι ἐπλήρωσεν ἡ Ἑταιρία καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ὡς πρότερον μισθοὺς ἀρχαιοφυλάκων καὶ ἐνοίκια διὰ τὰς συλλογὰς τὰς ἐν Χαιρωνείᾳ, Τανάγρα, Θεσπιαῖς καὶ Νεμέᾳ.

Καὶ γενικώτερον δὲ ἐμερίμνησε τὸ Συμβούλιον, λαβὼν ἀφορμὴν ἐξ ἐκθέσεως, ἣν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Σπυρ. Φιντικλῆς μετὰ τινα κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος περιοδεῖαν τοῦ ἐν τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι ὑπέβαλεν εἰς αὐτὸ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἀρχαίων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, πεισθὲν ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη εἶναι οἰκτρὰ καὶ δεῖται θεραπειᾶς. Ἐγραψεν ἀναφορὰν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας καὶ ἅμα διὰ προσωπικῆς ἐντεῦξεως παρεκάλεσε τὸν ὑπουργὸν νὰ σημειώσῃ ἐπαρκές τι ποσὸν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ προσεχοῦς ἔτους ὅπως διορισθῶσι κατὰ ἕκαστον εἰ δυνατόν νομὸν ἑμισθοὶ ἔφοροι τῶν ἀρχαιοτήτων ἄνδρες λόγιοι καὶ ἱκανοί, εὖς ἤθελε προτείνει τὸ τῆς Ἑταιρίας συμβούλιον, ὡς τούτου ὄντος τοῦ μόνου τρόπου, δι' οὗ ἠδύναντο αἱ πολύτιμοι τῆς πατρίδος ἀρχαιοτήτες ἐφορευόμεναι προσηκόντως νὰ σώζωνται ἀβλαβεῖς ἀπὸ τῆς ἀδιαφορίας τῶν πολλῶν καὶ τῆς ἀθεμίτου τινῶν κερδοσκοπίας.

Εἰς τὸν περὶ ἐπαρχιῶν λόγον ἀνήκει πως καὶ τὸ ἐξῆς ἔρ-

γον τῆς Ἑταιρίας. Ἦλθε τὸ Συμβούλιον αὐτῆς εἰς συνεννόησιν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἐξαγορᾶς τῶν ἐν Ἑλευσῖνι ἰδιωτικῶν οἰκιῶν, ὅσαι οἰκοδομηθεῖσαι κατὰ τοὺς πρώην ἀθλίους καιροὺς ἐπὶ τοῦ δαπέδου τοῦ σεβασμίου τῆς Δήμητρος ἱεροῦ καὶ ἐντὸς τοῦ περὶ αὐτὸ περιβόλου ἐγίνοντο ἐμπόδιον εἰς τὰς ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς καὶ ἔπρεπε νὰ ἐκλείψωσι νῦν, ὅτε ἡ νέα Ἑλλάς ἡ ἐν παιδείᾳ καὶ ἐλευθερίᾳ ἀνατρεφόμενη σπουδάζει περὶ τὰ μνημεῖα τῶν προγόνων. Πρὸ εἰκοσαετίας περίπου ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ἐξαγοράσει ὀλίγας τινάς. Τώρα δὲ ἐπειδὴ ἔδειξαν προθυμίαν πολλοὶ τῶν κατοίκων Ἑλευσῖνος νὰ μετοικισθῶσι ταχέως εἰς τὰ πλησιέστερα τῆ θαλάσσης μέρη, ἀποζημιούμενοι διὰ τὰς οἰκίας των ἀντὶ εὐλόγου τμήματος, ἐν δὲ τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ κράτους δὲν ὑπῆρχε σημειωμένον ἰκανὸν ποσὸν πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν, τὸ Συμβούλιον ἔκρινε καλὸν νὰ προκαταβάλλῃ ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας τὰ τιμήματα ἃ ἤθελε συμφωνήσῃ ἐπιτροπὴ τις αὐτοῦ μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν, ἵνα τὰ ἀπολάβῃ κατόπιν παρὰ τοῦ δημοσίου ἐκ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐπομένων ἐτῶν. Καὶ οὕτω μεταβάσης τῆς τοῦ Συμβουλίου ἐπιτροπῆς δις καὶ τρίς εἰς Ἑλευσῖνα καὶ γενομένων τῶν συμφωνιῶν, ἡγοράσθησαν ἤδη ἑπτὰ οἰκίαι ἀξίας 13210 δραχμῶν, αἱ ὁποῖαι μέλλουν προσεχῶς νὰ καθαρευθῶσιν. Εἶθε νὰ τελεσθῶσιν ὁμοίως καὶ αἱ λοιπαὶ ἔτι ἀγοραὶ καὶ μένοντος ἐλευθέρου τοῦ ἱεροῦ ἐδάφους, νὰ ἐπιληφθῇ αἰσίως ἐν χρόνῳ εὐθέτῳ αὐτῇ ἡ Ἑταιρία τοῦ ἔργου τῶν ἐκεῖ ἀνασκαφῶν. Μετὰ ταύτην τὴν εὐχὴν τελειόνομεν τὴν τοῦ ἔτους λογοδοσίαν.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω, παρελθὼν ὁ ταμίας κ. Π. Ἐμ. Γιαννόπουλος εἶπε.

Κύριοι

Ἡ ἔτησις λογοδοσία τοῦ ὑμετέρου διοικητικοῦ Συμβου-

λίου διαιρείται· εἰς δύο, ὡς γνωρίζετε, εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ κυρίου Γραμματέως γενικὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων καθ' ὅλον τὸ ἔτος καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ταμίου εἰδικὴν περὶ τῆς χρηματικῆς διαχειρήσεως καὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐταιρίας· ἠκούσατε ἤδη τὴν πρώτην, ἔπεται ἡ δευτέρα.

Κατὰ τὸ εἰθὸς ἔχετε ἀνὰ χεῖρας τὸν ἰσολογισμόν τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1877 ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἐταιρίας, ὡς καὶ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν αὐτῆς κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἦτοι τὴν κατάστασιν τῆς περιουσίας αὐτῆς.

Α'. περὶ ἐσόδων

Αἱ τακτικαὶ συνδρομαὶ, αἱ ἐτησίως καταβαλλόμεναι, πρὸ ἐτῶν περιωρίσθησαν εἰς τὰ αὐτὰ περίπου ποσά, ποικίλλουσιν ὅμως αἱ ἕκτακτοι κατὰ τὴν σύμπτωσιν πλειοτέρων ἢ ὀλιγωτέρων τοιούτων καθόσον πλειότεροι ἢ ὀλιγώτεροι φίλοι τῶν ἀρχαίων προσφέρουσι πλειότερα ἢ ὀλιγώτερα· τὸ λήξαν ἔτος εἶχεν ὀλίγους ἡ Ἐταιρία, ἀλλ' εὐτυχῶς γενναίους τοιούτους συνδρομητάς, ὧν τὰ ὀνόματα ἀνέφερον ὁ κύριος Γραμματεὺς.

Ἡ εἰδικὴ συνδρομὴ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως δίδεται τῇ Ἐταιρίᾳ διὰ τὰς δαπάνας αὐτῆς πρὸς διάσωσιν καὶ συλλογὴν εἰς τοπικὰ μουσεῖα τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας ἀρχαίων· ἡ συνδρομὴ αὕτη ἐκ δραχμῶν 5000 εἶναι πολὺ μικρότερα τῶν ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας δαπανωμένων, ὡς ῥηθήσεται κατωτέρω.

Τὰ ἐπόμενα ἐν τῷ ἰσολογισμῷ κονδύλια τόκοι, δημοσία χρεώγραφα, Ἐθνικὴ Τράπεζα μέρισμα 22 μετοχῶν τῆς εἶναι ἀφ' ἑαυτῶν εὐκρινῆ.

Περὶ τοῦ ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ληφθέντος προσωρινοῦ δανείου δρ. 50,000 παρατηρεῖται, ὅτι κατὰ τὴν 31 δεκεμβρίου 1876, ἦσαν τοποθετημένοι ἐκ χρημάτων τῆς Ἐται-

ρίας εἰς ἔντοκα γραμμάτια τῆς Κυβερνήσεως δρ. 28,500:—

Μετστράπησαν ὡσαύτως, ἀρχομένου τοῦ ἐτους 1877, εἰς ἔντοκα γραμμάτια, τὰ διὰ χρηματικῶν γραμματίων τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων διαβιβάσθέντα ἐκ πωλήσεως κλήρων τοῦ λαχείου » 26,203:01

Ἔσολον » 54,703:01

Ἐπειδὴ προκειμένων μετὰ ταῦτα κατεπειγουσῶν δαπανῶν, δὲν εὐκόλυνετο εἰς τὴν ἐξαργύρωσιν αὐτῶν τὸ κεντρικὸν ταμεῖον, τὸ Συμβούλιον ἐπέκρινε τὴν λήψιν δανείου ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ περιοδικῶς κατὰ τὴν ἀνάγκην μέχρι δραχμῶν 50,000, ὅπερ ἀπεδόθη ἅμα τὸ κεντρικὸν ταμεῖον ἠύκολυνετο εἰς τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν ἐν λόγῳ ἐντόκων γραμματίων, ὡς ἀπέναντι εἰς τὰ ἐξόδα παρατηρεῖται. Ὁ ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τόκος 8 % εἶναι ὁ αὐτὸς μὲ τὸν ἐπὶ τῶν ἐντόκων γραμματίων πληρωνόμενον, ὥστε ἀδεδείκται συνέθλημα εἰς τὴν Ἐταιρίαν.

Νέον ἄρθρον ἐσόδου ἀναγράφεται κατὰ πρῶτον ἤδη εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῆς Ἐταιρίας τὸ «Μουσεῖα, εἰσιτήρια ἐπισκέψεως Μυκηναίων ἀρχαίων». Ὁ λίαν ἐλευθέριος ὀργανισμὸς τῆς Ἐταιρίας ἔχει καὶ τὸ πλεονέκτημα τῆς δωρεᾶν φοιτήσεως εἰς τὰ μουσεῖα αὐτῆς· μετὰ τὴν εὐτυχῆ συγκέντρωσιν ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ τῶν πολυτίμων Μυκηναίων ἀρχαίων καὶ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Σχλίεμαν ἐγκαταλειφθεισῶν ἀνασκαφῶν ἐκεῖ, τὸ ὑμέτερον Συμβούλιον ὑπεβλήθη ἐντὸς τοῦ 1877 εἰς δαπάνας δραχ. 12,880 διὰ τὴν διασκευὴν τῆς ὀρισθείσης διὰ αὐτὰ αἰθούσης καὶ τὴν ἀξιοπρεπῆ τοποθέτησιν αὐτῶν, ἐτέρας δὲ δραχ. 6614:75 + 1249:75 = 7864:50 δι' ἀνασκαφὰς ἐν Μυκῆναις καὶ Σπάτα, ἧτοι ἐν ὄλῳ δραχμὰς 20744:50 ὡς ἀπέναντι εἰς τὸ μέρος τῶν ἐξόδων παρατηρεῖται· σχετικαὶ δαπάναι συνεχίζονται

καὶ κατὰ τὸ ἀρχόμενον ἔτος 1878 εἰς ἀνασκαφὰς ἐκεῖ, εἰς τὴν μεταφορὰν δέ, διασκευὴν καὶ τοποθέτησιν τοῦ πλήθους τῶν λοιπῶν ἀνευρεθέντων, χρυσῶν μὲν ὀλιγίστων, πολυτίμων ὅμως, καὶ τῶν μὴ τοιούτων τῆς παναρχαίας ἐκεῖνης τέχνης ἀντικειμένων, διὰ ταῦτα ἐκρίθη δικαία ἡ ἐπιβολὴ τέλους τινὸς ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων, καὶ ἐξ αὐτοῦ προέρχεται ἡ εἰσπραξις τῶν δραχ. 304:64.

Βραδέως μὲν, ἀλλ'εὐέλπι ἀπέβλεψε τὸ ὑμέτερον Συμβούλιον εἰς μέσον πόρου ἐπαρκοῦς πρὸς ἀνάπτυξιν γενναίων τῆς Ἐταιρίας ἐργασιῶν, ἦτοι εἰς τὸ πρὸ τριῶν ἐτῶν προκεκρηυγμένον ἀρχαιολογικὸν λαχεῖον. Ἐξ αὐτοῦ περιῆλθον εἰς τὸ ταμεῖον, διὰ τῆς εἰδικῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου ἐπιτροπῆς, ἐντὸς τοῦ ἔτους 1875 δρ. 60,425:74
κατὰ τὸ 1876 » 88,401:28
καὶ τὸ 1877 » 78,606:56

Ὅλον » 227,433:58

Ἐπληρώθησαν δὲ εἰς κατασκευὴν τῶν ἐντύπων κλήρων, εἰς προμηθείας, μισθοὺς προσωπικοῦ, εἰς τοὺς κερδήσαντας κατὰ τὰς ἐκκυβεύσεις κλήρους κατὰ τὸ 1875 δρ. 7,977:40

κατὰ τὸ 1876 » 56,633:31

καὶ κατὰ τὸ 1877 » 36,194:50

100,805:21

Καθαρὸν ἔσοδον δρ. 126,628:37

Ἡ εἰδικὴ ἐπὶ τοῦ λαχείου ἐπιτροπὴ δημοσιεύσει προσεχῶς τὸν εἰδικὸν λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως τοῦ λαχείου, ἡ τρίτη περίοδος τοῦ ὁποίου (1877 πρὸς τὸ 1878) προσέκοψε δυστυχῶς ἔνεκα τῶν ἐγερθεισῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν. Δραχ. 2,199:24 περιῆλθον κατ' αὐτὰς εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἐταιρίας ἐκ τῶν διατεθέντων κλήρων τῆς γ' ταύτης περιόδου, καὶ περὶ τὰς 15,000 πε-

ρίπου υπολογίζονται τὰ ἐν χρηματικαῖς γραμματείαις τῶν ἐπαρχιακῶν ταμείων καὶ ἐπιταγῶν τῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ὑποκαταστημάτων διαβιβασθέντα ἐσχάτως εἰς τὴν εἰδικὴν ἐπὶ τοῦ λαχείου ἐπιτροπὴν· πιθανὸν νὰ προστεθῶσιν ἔτι περὶ τὰς 5—6,000 δραχμὰς ἐκ μεταβιβάσεως καὶ τῶν λοιπῶν καθυστερούντων ἀνταποκριτῶν. Ὡστε λίαν πενιχρὰ ἀποβαίνει ἢ ἐκ τοῦ λαχείου τῆς γ' περιόδου συνδρομῆ, καὶ πῖς οἶδε ὁποία ἔσεται ἡ τύχη τῆς προσεχοῦς δ'. Ἐντοσούτω ἐκ τοῦ ἀπὸ τὸ λαχεῖον προκύψαντος σπουδαίου ποσοῦ ὡς ἀνωτέρω, τὸ Συμβούλιον εὐκολύνθη εἰς τὰς σπουδαίας κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἔτη ὑπὲρ τῶν ἀρχαίων καὶ τῆς ἐπιστήμης ἐργασίας, περὶ ὧν κατωτέρω ὁ λόγος.

Τὰ τελευταῖα τρία κονδύλια τῶν ἐσόδων οὐδεμιᾶς δέονται παρατηρήσεως.

Β'. περὶ τῶν ἐξόδων.

Ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρίας, συνεπάγεται ἀναγκαιῶς καὶ πρὸ πάντων τὴν ἀνάπτυξιν ἐργασιῶν εἰς τὸν Γραμματεῖα τοῦ Συμβουλίου, ἐν αἷς ἦτε διεύθυνσις καὶ ἡ ἐφορεία τῶν Μουσειῶν τῆς Ἑταιρίας, ἑνὸς μέχρι πρὸ μικροῦ ὑπάρχοντος τοῦ Βαρβακειῦ, δευτέρου δὲ προστεθέντος ἀπὸ τινος χρόνου, τοῦ τῶν Μυκηναίων ἀρχαίων ἐν τῷ Πολυτεχνεῖ. Τὸ Συμβούλιον προσέλαβεν ἕνεκα τούτου βοηθόν, ἐπιστήμονα, φιλόπονον καὶ τοῦ πατρὸς τὴν ἄκραν φιλίαν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν ἀρχαιότητα ἐμπνευσμένον, ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀμοιβῇ δρ. 150, ἐκ τούτου δὲ ἡ κατὰ πρῶτον φαινομένη τοιαύτη δαπάνη εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ γραφείου, ἣτις περιωρίζετο μέχρι τοῦδε εἰς τὸν μισθὸν τοῦ κλητῆρος καὶ εἰσπράκτορος ἐνταυτῷ, καὶ ἑνὸς φύλακος ἀπομάχου· οὐδενὸς δέονται λόγου τὰ ἐπόμενα δύο κονδύλια δαπανῶν τοῦ γραφείου, ἧτοι γραφικὴ ὕλη κλπ. καὶ βιβλιοθήκη.

Μουσεῖα. Ἀνασκαφαί. Ἀγροαὶ ἀρχαίων.

Τοῦ πρώτου ἄρθρου Μοσεῖα, αἱ δαπάναι, κατὰ πρῶ-

τον ἤδη παρουσιάζονται ἀνώτεροι χιλιοδράχμοι. Ἡ ὑπόθεσις τῶν Μυκηνῶν μόνη ἐπέβαλε τῇ Ἐταιρίᾳ τὴν δαπάνην πρὸς διασκευὴν τῆς ἐν τῷ Πολυτεχνεῖῳ αἰθούσης, τὴν τοποθέτησιν τῶν ἐκεῖθεν ἀρχαίων, εἰς συγκολλήσεις αὐτῶν κλπ. ἀνερχομένων εἰς δραχμάς περίπου . . . 14,000:—

Τὸ ἄρθρον ἀ ν α σ κ α φ α ῖ, παρουσιάζει ἐν

ὄλῳ δαπάνην κατὰ τὸ 1877 δρ. 54,986:—

εἶχον δὲ δαπανηθῆ κατὰ τὸ 1876 » 52,644:14

καὶ κατὰ τὸ 1875 » 32,998:58

Ὅμοῦ ————— 140,625:72

Τὸ δὲ ἄρθρον ἀ γ ο ρ α ῖ ἀ ρ χ α ῖ ω ν δεκνύει κατὰ τὸ 1877 δαπάνην δρ. 13,723:81

εἶχον δὲ δαπανηθῆ κατὰ τὸ 1876 » 15,563:95

καὶ κατὰ τὸ 1875 » 3,950:50

Ὅμοῦ ————— 33,238:26

Εἰς τὰς κολοσαίας ταύτας δαπίνας ὅλον δρ. 187,863:98

ὠδηγήθη καὶ ἠυκολύνηθη ἡ Ἐταιρία, ἰδίως ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ λαχείου παρασχεθείσης συνδρομῆς διὰ καθαρᾶς τριετοῦς προσόδου δραχ. 126,628:37 περὶ ὧν ἐβρέθη ἀνωτέρω.

Ἐ π α ρ χ ι α κ α ῖ ἀ ρ χ α ι ὀ τ η τ ε ς δρ. 1,347:55

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀνάγονται καὶ αἱ δαπάναι διὰ τὰς ἐν Μυκῆναις, καὶ ἐκτὸς τῶν

Ἀθηνῶν λοιπὰς ἀνασκαφάς, καὶ τοὶ καταλογοσθεῖσαι ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των ἐκεῖ, ἐκ δραχ-

μῶν 6,614:75 + 1,249:75 + 364:15 = 9,228:65

Ὅμοῦ δραχ. 10,576:20

Ἰδὺ διατὶ ἐβρέθη ἀνωτέρω εἰς τὸ περὶ ἐσόδων μέρος «Εἰδικὴ συνδρομὴ ὑπουργείου ἐκκλησιαστικῶν δρ. 5,000», ὅτι αὕτη εἶναι πολὺ κατωτέρα τῶν διὰ τὰς ἐπαρχιακὰς ἀρχαιοτήτας δαπανωμένων.

Δημόσια χρεώγραφα. Δάνεια.	
Περὶ τῶν κονδυλίων τούτων, φαινομένων εἰς ἔσοδα καὶ ἐξόδα, ἐρρήθησαν τὰ δέοντα εἰς τὸ περὶ ἔσόδων μέρος.	
Τόκοι. Εἰς τὸ μέρος τῶν ἐσόδων σημειοῦνται εἰσπραχθέντες τόκοι ἐξ ἐντόκων γραμματίων δραχ.	3,314:59
Εἰς δὲ τὸ τῶν ἐξόδων πληρωθέντες τόκοι διὰ τὸ ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δάνειον . . .	1,552:10
Πλεόνασμα εἰσπραχθέντων	<u>1,762:49</u>

Καὶ ἰδοὺ τὸ ῥηθὲν ἀνωτέρω ὅτι ἡ Ἐταιρία οὐδεμίαν ὑπέστη ζημίαν ὡς ἐκ τῆς διὰ προσωρινῶν δανείου οἰκονομίας τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς.

Προκαταβολαὶ ἐν ὄλῳ δρα. 22,683:20

Τὸ ποσὸν αὐτὸ ἐξῆλθε τοῦ ταμείου τῆς Ἐταιρίας, δὲν εἶναι ὅμως δαπάναι αὐτῆς. Ἐξ αὐτοῦ τὸ μὲν ἐκ δραχμῶν 20,523:20 θέλει ἐπανελθεῖ εἰς τὸ ταμεῖον ἐκ πληρωμῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν κλπ., διότι κατ' ἐντολήν αὐτοῦ ἠγοράσθησαν γῆπεδα καὶ οἰκίαι ἐν Ἀθήναις καὶ Ἐλευσίνῃ πρὸς τὸν σκοπὸν προσεχοῦς ἀνασκαφῆς αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας· τὰ δὲ ἐπόμενα τρία κονδύλια δρα. 1500 + 560 + 100 = 2160, θέλουσι μετατραπῆ εἰς τὰς κυρίας ὁμωνύμους δαπάνας διὰ τακτικῶν ἐνταλμάτων, ἅμα περατωθῶσιν αἱ ἐργασίαι καὶ καταρτισθῶσιν τὰ δικαιολογητικὰ τῶν δαπανῶν ἔγγραφα.

Λαχεῖον δραχ. 36,194:50.

Τὰ ἀπαρτίζοντα τὸ ποσὸν αὐτὸ τρία κονδύλια, εἶναι ἀφ' ἑαυτῶν δικαιολογημένα.

Γ'. περιουσία τῆς Ἐταιρίας.

Τὰ διάφορα κονδύλια ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ λογαριασμοῦ τούτου, εἶναι ἀφ' ἑαυτῶν εὐκρινῆ· ἡ δὲ παράθεσις μεταξὺ τῶν δύο ἐτῶν δεικνύει διὰ τὸ 1877, διαφορὰν ἐπ' ἑλαττον δρα. 7,571:45.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο δὲν εἶναι πράγματι ἐλάττωσις τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας, διότι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κατώρθωσεν ἡ Ἐταιρία κτήσεις πλουσιωτέρας διὰ τῶν ἀνασκαφῶν, δι' ἀγορῶν ἀρχαίων καὶ ἄλλων· δηλοῖ λοιπὸν μόνον ὅτι ἐπλήρωσε πλείοτερα τῶν ὅσα εἰσέπραξε χρήματα.

Ὁ τίτλος οὗτος ἐν τοῖς λογαριασμοῖς περιουσία δεῖται σχολίου τινός· διὰ τὴν ἡμετέραν Ἐταιρίαν ἡ λέξις δὲν παριστάνει τὸ πρᾶγμα, διότι ὡς ἐκ τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῆς καὶ τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, ἡ Ἐταιρία προώρισται νὰ ἐργάζεται καὶ δημιουργῆ ὑπὲρ δύο ἄλλων μεγίστων κριῶν ἤτοι τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἔθνους· διὰ τοῦτο καὶ ὁ βίος τῆς Ἐταιρίας προώρισται μακρότατος καὶ δὴ αἰώνιος. Οἱ ἐν τῷ οὕτῳ τιτλοφορουμένῳ λογαριασμῷ ἀριθμοὶ, ἤθελον παριστάνει ἀληθῶς τὰς διὰ τῆς Ἐταιρίας κτήσεις τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ ἔθνους, ἐὰν ἦτο δυνατόν νὰ ὑπολογισθῆ ἡ ἀξία τῶν ἐν τοῖς Μουσειοῖς αὐτῆς ἀποταμιευομένων κειμηλίων, καὶ ἡ ἀξία τῶν διὰ τῆς ἀνασκαφῆς προκυπτόντων εἰς τὸ φῶς ἀρχαίων ἱερῶν, παντοίων μνημείων καὶ ἔργων τέχνης. Ὁ κόσμος ἅπας φέρει ἀνὰ χεῖρας τὰ περιωθέντα συγγράμματα τῶν ἀθανάτων προγόνων ἡμῶν· Ἐὰν ἡ σκαπάνη, ἐκθάπτουσα τὰς ἀρχαίας πόλεις τῆς Ἑλλάδος, τὰ ἱερά, τὰ παντοῖα μνημεῖα καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τέχνης ἀριστευρήματα, συμπληροῖ τὸ ἔργον τοῦ παρίστασθαι ζῶσαν τὴν ἀρχαιότητα εἰς τὰ ὄμματα καὶ τὸν νοῦν τοῦ νέου κόσμου, ὅποια ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ ἄλλη ὠφέλεια τῆς νέας Ἑλλάδος !! Εἰς τὴν ἐπιτέλειαν τοῦ μεγάλου τούτου ἔργου προσφέρουσα τὰς ἀσθενεῖς αὐτῆς ὑπηρεσίας καὶ ἡ ἡμετέρα Ἐταιρία μετ' ἀφοσιώσεως ἐπικαλεῖται τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν δήμων, ὡς καὶ τῶν εὐπορούντων συμπολιτῶν καὶ ὁμογενῶν Ἑλλήνων ὅπου ἂν γῆς εὐρίσκωνται τὴν συνδρομὴν διὰ γενναίων χρηματικῶν συνδρομῶν, κληροδοσιῶν καὶ ζω-

ρεῶν, ἐπαρχῶν πρὸς τὴν ἐξακολούθησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἔργων αὐτῆς.

Εὐγνώμον τὸ ἔθνος μνημονεύει αἰδίως τῶν μεγάλων εὐεργετῶν αὐτοῦ, τῶν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτοῦ ἀγωνισαμέων, τὸν πλοῦτον δὲ τῶν γνώσεων καὶ τοῦ βαλαντίου αὐτῶν συννεγκόντων, αἰδίων δόξαν καὶ τιμὴν ἀνομολογεῖ ἢ Ἑλλάς πρὸς τοὺς αἰοιδίμους Βαρβάκην, Ριζάρας, Σίναν, Ζάππαν, Στουρνάρην, Τοσίτσας καὶ Ἀβέροφ, Τριανταφυλλίδην, Ἀρσάκην καὶ τοσοῦτους ἄλλους νεωτέρους αὐτῆς μεγάλους εὐεργέτας, διὰ τοῦ πλοῦτου αὐτῶν συντρέχοντας πολυτρόπως εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ὑλικὴν ἀνάπτυξιν αὐτῆς· στήλην δόξης αἰωνίου ἐγείρουσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν βεβαίως καὶ οἱ γενναῖοι πατριῶται, ὅσων ὁ πλοῦτος ἐπιτρέπει νὰ προσδιορίσωσι μερίδα τούτου γενναίαν ὑπὲρ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ ὑπὲρ τῆς ἀποτελέσεως τοῦ ἐθνικοῦ Μουσείου, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν θεμελίωσιν καὶ τὴν ἀνέγερσιν μιᾶς πτέρυγος μόλις ἐπρόφθασαν νὰ ἐπαρκέσωσιν ὁ αἰοιδίμος Δ. Βερναρδάκης καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ.

Εἰς δύναται νὰ ἀναλάβῃ τὴν δαπάνην τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ἕτερος τὴν ἀνασκαφὴν τῶν ἱερῶν τῆς Ἐλευσίνος· ἄλλος τὴν τῶν Δελφῶν· ἄλλος τὴν ὑπολειπομένην τῶν Μυκηνῶν καὶ τῆς Τίρυνθος· ἄλλος τὴν τοῦ Ὁρχομενοῦ, καὶ ἄλλος τὴν τῆς Σπάρτης, Σικυῶνος. Ἴδου τρόπαια δόξης ἀφθίτου νέων ἡρώων, ἀπελευθερούντων τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν αἰώνων τὸ βαρὺ πένθος καὶ πικραδιδόντων αὐτὴν κτῆμα ὀλοκλήρου τοῦ νέου κόσμου. Εἶθε!!

Ἐπὶ τοιαύτης πεποιθήσεως ἢ Ἐταιρία ἡμῶν βαδίζει τὴν κεχαραγμένην αὐτῇ ὁδὸν καθὰ δυνάμεως ἔχει.

Μετὰ ταῦτα προέβησαν οἱ ἐταῖροι εἰς ἐκλογὴν τῆς κατὰ τὸν ὄργανισμὸν ἐξελεγκτικῆς τῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπῆς

ΕΣΟΔΑ.				ΕΞΟΔΑ.			
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	Τὴν 31 Δεκεμβρ. 1876.		13589 52	ΓΡΑΦΕΙΟΝ	Προσωπικόν	2520 —	
»	Τακτικά	4003 60		»	Γραφ. ὕλη, χάρτης, τυπωτικά ταχυδρομικά κλπ.	729 60	
»	Ἐκτακτοί	4779 35		»	Βιβλιοθήκη	197 20	3446 80
»	Εἰδικὴ ὑπουργείου Ἐκκλησιαστικῶν κλπ	5000 —	13782 95	ΜΟΥΣΕΙΑ	Προσωπικόν	176 —	
ΤΟΚΟΙ	Ἀρχαίας καταθέσεως εἰς Ἐθν. Τράπεζαν	653 50		»	Συγκολλήσεις, μετακομίσεις ἀρχαίων κλπ.	1325 01	
»	Ὁμολογιῶν Ἐθν. δανείου 6 %	120 —			Θῆκαι, διασκευή κλπ ἀποκατάσεις τοῦ Μουσείου ἰδίως τῶν Μυκηναίων ἀρχαίων	12880 —	
»	» » 8 καὶ 9 % Α' καὶ Β' ἐξαμηνίας	17803 80			Ἔργασια ἐπὶ τῶν εἰσαχθέντων εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἀρχαίων ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Ἀσκληπείου	439 —	14820 01
»	Ἐντόκων γραμματίων	3314 59	21891 89	ΑΡΧΑΙΩΝ	Ἀνασκαφαὶ περὶ τὴν Ἀκρόπολιν	46757 35	
ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ	Ἐξαργύρωσις 21 κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν	5880 —		»	» εἰς Μυκῆνας	6614 75	
»	Ὁμοίως ἐντόκων γραμματίων	54703 —	60583 —	»	» εἰς Σπάτα	1249 75	
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.	Μέρισμα 22 μετοχῶν τῆς		5129 44	»	» εἰς Τάναγραν	364 45	
»	Δάνειον ληφθὲν παρ' αὐτῆς		50000 —		Ἀγοραὶ Ἀρχαίων διὰ τὰ Μουσεία τῆς Ἐταιρίας	13723 81	
ΜΟΥΣΕΙΑ ΕΤΑΙΡΙΑΣ	Εἰσιτήρια ἐπισκέψεως Μυκηναίων ἀρχαίων		304 64	»	Ἐπισκευαὶ	175 45	68885 26
ΛΑΧΕΙΟΝ.	Α'. Περίοδου τοῦ 1875—1876	419 90		ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤ.	Φύλακες Μουσείων Θεσπιῶν Χαριωνείας Τανάγρας καὶ Νεμέας		1347 55
»	Β'. Ὁμοίως τοῦ 1876—1877	75849 22		ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ	Ἐντοκα γραμμάτια		26203 01
»	Γ'. » τοῦ 1877—1878	2337 44	78606 56	ΔΑΝΕΙΑ	Ἀποδοθέντα		50000 —
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ	Ἐκ πλεονάσματος ἀντιτίμου ἀγορασθέντος ἀγροῦ		97 —	ΤΟΚΟΙ	Πληρωθέντες		1552 10
ΑΠΟΛΗΨΙΣ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛ.	Ἐκ πλεονάσματος δι' ἀνασκαφῆς εἰς Κόρινθον		280 —	ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ	Εἰς ἀγορὰν γηπέδων ἐν Ἀθήναις καὶ Ἐλευσίνι πρὸς ἀνασκαφῆς, ἀ ποδοθησόμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου	20523 20	
ΑΡΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜΕΡΙΣ.	Ἐκ πωλήσεως φυλλαδίων ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἐταιρίαν		27 55	»	Εἰς τὸν Ἐφορον Σταματάκην δι' ἀνασκαφῆς εἰς Μυκῆνας	1500 —	
				»	Πρὸς στέγασιν τῶν ἐν Σπάτα καὶ Κηφισίᾳ ἀρχαίων	560 —	
				»	Εἰς τὸν εἰσπράκτορα διὰ πρόχειρα ἐξοδα	100 —	22683 20
				ΛΑΧΕΙΟΝ	Προσωπικόν	3120 —	
				»	Ἐξοδα διάφορα	3988 14	
				»	Πληρωμὴ κερδησάντων κλήρων	29086 36	36194 50
				ΔΙΑΦΟΡΑ	Τῶ εἰσπράκτορι ποσοστὰ εἰσπράξεως		222 09
				ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ	31 δεκεμ. μεταφερόμενον εἰς νέαν διαχείρισιν		225354 52
							18938 03
							244292 55

ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1876.				ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1877.			
ΑΚΙΝΗΤΑ.	Γήπεδα ἐν Ἀθήναις		14500 —	ΑΚΙΝΗΤΑ.	Γήπεδα ἐν Ἀθήναις		14500 —
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.	Ἄξια 12 μετοχῶν		36000 —	ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ.	Ἄξια 12 μετοχῶν		36000 —
ΙΔΙΑ.	Κατάθεσις ἐντοκος		10064 —	»	Κατάθεσις ἐντοκος		10064 —
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡ.	569 ὁμολογίαὶ Ἐθν. δανείου 9 0/1	159320		ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡ.	556 ὁμολογ. δανείου 9 0/1	155680	
»	163 » » 8 0/0	46863 16		»	155 » » 8 0/0	43400 —	
»	20 » » 6 0/0	2000 —		»	20 » » 6 1/0	2000 —	
»	ἐντοκα γραμμάτια	28300 —					(α) 201080
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ	Τὴν 31 δεκεμβρ. 1876	(α)	236683 16	ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛ.	Τὰ ἀποληφθόμενα	(β)	22683 20
		(γ)	13589 52	ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ	Τὴν 31 δεκεμβρ. μεταφερόμενον εἰς 1878	(γ)	18938 03
			310833 68				303262 23
ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ	Προηγούμενος λ/μὸς τὴν 31 δεκεμ. 1876		310833 68	Ἡ ἀπέναντι διαφορά			7571 45
»	Ὁ ἀπέναντι τὴν 31 δεκεμβρ. 1877		303262 23	ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ	(α) Δημόσια χρεώγραφα λ/σμὸς 1876	236683 16	
»	Διαφορὰ ἐπὶ ἔλαττον		7571 45	»	Ὁμ. 1877 » 18938:03	201080 —	
					Ὀλιγώτεροι	35603 16	
					(β) Προκαταβολαὶ ἀποληπταὶ δρ. 22683:20		
					(γ) Ὑπολοιπον 1876 δρ. 13589:52		
					Ὁμ. 1877 » 18938:03		
					Πλειότερα	5348:51	28031 71
							7571 45

Ὁ Ταμίας
Π. ΕΜ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ.

καὶ ἐξέλεξαν τοὺς Γερ. Μαυρογιάννην, Κωνστ. Ξανθόπουλον καὶ Σπ. Κ. Σακελλαρόπουλο, καὶ οὕτω διελύθη ἡ Συνέλευσις περὶ μεσημβρίαν.

Τῇ δὲ 29 Ἰανουαρίου 1878, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 10 πρ. μεσ. συνελθόντων αὐθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐταίρων τριάκοντα καὶ δύο, πρῶτον ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς κ. Γερ. Μαυρογιάννης ἀνέγνω τὴν ἐξῆς ἐκθεσιν.

**Πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν ἐταίρων
τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.**

Κύριοι,

Κατὰ τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐντολὴν ὑπὸ τῆς τελευταίας Συνελεύσεως τῶν Ἑταίρων μετέβημεν παρὰ τῷ Ταμίᾳ τῆς Ἑταιρίας κυρίῳ Γιαννοπούλῳ ὅπως ἐξελέγξωμεν τοὺς λογαριασμοὺς τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1877.

Ὅθεν, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ λογιστικὰ βιβλία τῆς Ἑταιρίας καὶ ἐξ ἀντιπαράθεσεως αὐτῶν, διὰ μὲν τὰ ἔσοδα, πρὸς τὰ στελέχη τῶν διπλοτύπων ἀποδείξεων, διὰ δὲ τὰ ἔξοδα, πρὸς τὰ ἐξωφλημένα ἐντάλματα, φέροντα ἐπισυνημμένα τὰ ἀπαίτούμενα δικαιολογητικὰ τῶν δαπανῶν ἐγγράφα, ἐξηκριθώσαμεν ὅτι τὰ τε ἔσοδα τοῦ ἔτους, συμπαραλαμβανόμενου καὶ τοῦ ἀπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ προηγούμενου ἔτους 1876 μετενεχθέντος ὑπολοίπου, ὡς καὶ τὰ κατ' αὐτὸ ἔξοδα, εἰσὶ λεπτομερῶς ἐγγεγραμμένα, παριστάνοντα τὸν ἐξῆς ἐν περιλήψει ἰσολογισμόν.

Ἐπίλοιπον 1876 δρ. 43,589:52

Εἰσπράξεις καθ' ὄλον τὸ 1877 » 230,703:03

Ὅμοῦ 244,292:55

Πληρωμαὶ δὲ ὁμοίως 225,354:52

καὶ ὑπόλοιπον μεταφερόμενον εἰς τὸ 1870 48,938:03

Ἰσοζύγιον 244,292:55

Ἐλήφθη μετὰ τοῦτο ὑπ' ὄψιν ὁ εἰδικὸς λογαριασμὸς τῆς περιουσίας τῆς Ἑταιρίας· οὗτος δὲ ἐξ ἀντιπαράθεσεως πρὸς

τόν τοῦ προηγουμένου ἔτους 1876 καί πρὸς τὰ ἐξαγόμενα τῆς διαχειρίσεως τοῦ 1877, παριστάνεται ἐξ ἑνὸς μὲν, ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1876 ἐκ τῆς ἀξίας ἀκινήτων καὶ χρεωγράφων διαφόρων ὁμοῦ ἐκ . . . δρ. 237,244:16 καὶ ἐκ τοῦ μετενεχθέντος ὑπολοίπου εἰς τὴν	
διαχειρίσιν τοῦ 1877 »	13,589:52
	Ὅμοῦ δραχμὰς 310,833:68
Ἐξ ἑτέρου δὲ ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1877	
Ἐκ τῆς ἀξίας ἀκινήτων καὶ χρεωγράφων ὁμοῦ δρ.	261,641
Ἐκ τῶν προκαταβολῶν ἀποληφθησομένων παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ ἄλλων συμφηριστέων εἰς τὰς δαπάνας ἀνασκαφῶν δρ.	22,683:20
Καὶ ἐκ τοῦ ὑπολοίπου μεταφερομένου εἰς τὴν διαχειρίσιν τοῦ ἔτους 1878 δρ.	18,938:03
	303,262:23
	Ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ δρ. 7,571:45
Ἡ διαφορὰ αὕτη πηγάζει ἐκ τῶν χρεωγράφων λ/μὸς 1876 δρ.	236,683:16
1877 »	201,080:—
	35,603:16
Ἐκ τῶν προκαταβολ. δρ. 22,683:20 καὶ ἐκ τῶν ὑπολοίπων 1876 δρ. 13,589:52 1877 » 18,938:03	
	5,348:31
Πλειότερα	28,031:71 7,571:45
<p>Τῶν ἀποτελούντων τὴν εἰς ἀκίνητα καὶ χρεώγραφα περιουσίαν τῆς Ἑταιρίας ὁμοῦ ὡς ἀνωτέρω ἐκ δρ. 261,641 ὑπεβλήθη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ κ. Ταμῖα πρὸς ἔλεγχον τὸ πρωτόκολλον τοῦ ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ παρακατατεθειμένου κιβωτίου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου φυλάσσονται οἱ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τούτῳ λεπτομερῶς περιγραφόμενοι τίτλοι καὶ χρεώγραφα παριστάνοντα ἀκριβῶς τὸ εἰρημένον ποσὸν σύμφωνα πρὸς τὸν ὑποβληθέντα τῇ Συνελεύσει Ἴσολογισμόν.</p>	

Υπεβλήθησαν ἡμῖν ὡσαύτως τὰ συμβόλαια καὶ λοιπὰ δικαιολογητικά ἔγγραφα τῶν ἀποληπτῶν προκαταβολῶν ὁμοῦ ἐκ δρ. 22,683:211.

Μετὰ ταῦτα ἠριθμήθη ἐνώπιον ἡμῶν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ταμείου, ὅπερ εὑρέθη ἀκριβῶς σύμφωνον πρὸς τὸ καθημερινὸν καὶ τὸν ὑποβληθέντα τῇ Συνελεύσει Ἴσολογισμὸν. Προσθέτομεν δὲ ὅτι καθ' ἅπασαν τὴν πρὸς ἐξέλεγχξιν ἐργασίαν ἡμῶν, εὑρομεν πλήρη τάξιν καὶ ἀκριβείαν εἰς τε τὰ βιβλία τῆς Ἑταιρίας καὶ τὴν διαχείρισιν.

Τελευτῶντες δὲ καθῆκον ἡμῶν νομίζομεν καὶ ὡς μέλη τῆς Ἑταιρίας νὰ ἐκφράσωμεν δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν πρὸς τε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας καθ' ὅλου καὶ τὸν κύριον Ταμίαν ἰδίᾳ διὰ τοὺς παντὸς ἐπαίνου ἀξίους μόχθους, οὓς καταβάλλουσι πρὸς προκοπὴν τῶν τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, ἧς τὸν ἐπιστημονικὸν ἅμα καὶ ἐθνωφελῆ σκοπὸν πάντες συναισθανόμεθα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 28 Ἰανουαρίου 1878.

Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ

Γ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

Κ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ.

Σ. Κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ.

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ προέδρου, ἵνα ὁμιλήσῃ ὁ βουλόμενος περὶ τῶν τῆς Ἑταιρίας πραγμάτων, ἐπρστάθη παρ' ἐνὸς τῶν ἐταίρων καὶ μετὰ συζήτησιν ἐγένετο δεκτὸν τὸ ἐξῆς· Ἡ Συνέλευσις συνιστᾷ εἰς τὸ Συμβούλιον νὰ μεριμνήσῃ ἐκ τῶν ἐνόητων περὶ ἀποτελειώσεως τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ἑθνικοῦ Μουσείου καὶ τῆς ἐν καιρῷ κατατάξεως τῶν τῆς Ἑταιρίας ἀρχαίων ἐν αὐτῷ. Ὡσαύτως ἐγένετο δεκτὴ καὶ ἡ ἐξῆς ἄλλου ἐταίρου πρότασις· Ἡ Συνέλευσις συνιστᾷ εἰς τὸ Συμβούλιον νὰ ἐπιδιώξῃ ὡς τάχιστα καὶ συμφερώτατα τὴν καθαίρεσιν τοῦ παρὰ τὰ ἀρχαῖα ἐκκλησιδίου τῆς ἀγ. Τριάδος πρὸς ἀποτελείωσιν τῶν ἐκεῖ ἀνασκαφῶν.

Ἐπειτα προέβη ἡ Συνέλευσις διὰ δύο ψηφηφοριῶν, ὡς κελεύει ὁ ὀργανισμός, εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος Συμβουλίου καὶ ἐξελέχθησαν οἱ ἑξῆς:

Πρόεδρος	Φίλιππος Ἰωάννου	διὰ ψήφ.	30
Ἀντιπρόεδρος	Σπυρίδ. Φιντειλῆς	» »	26
Ταμίας	Παν. Ἐμ. Γιαννόπουλος	» »	23
Γραμματεὺς	Στέφ. Ἀθ. Κουμανούδης	» »	30
Μέλη δὲ τοῦ Συμβουλίου	Π. Εὐστρατιάδης	» »	29
	Λύσ. Καφταντζόγλους	» »	28
	Εὐθ. Καστόρχης	» »	28
	Στέφ. Ν. Δραγούμης	» »	27
	Δημ. Κοκίδης	» »	26
	Σ. Σωτηρόπουλος	» »	18
	Γερ. Μαυρογιάννης	» »	18

Τούτων γενομένων ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ ὥραν 1 μ.μ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ.

(Ὅσων ὀνομάτων εἶναι προτεθειμένος ἀστερίσκος, αὐτοὶ πρὸς τῇ ἐτήσια συνδρομῇ καὶ καθυστέρησαν συνδρομὴν κατέβαλον ἢ τὴν τοῦ προσεχοῦς ἔτους).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τὸ Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον	Δρ.	1000
Ἀγγελόπουλος Ἰω.	»	15
Ἀνδρόπουλος Σταῦρ.	»	15
Ἀντωνιάδης Α. Ι.	»	15
Ἀντωνιάδης Γ. Ἐμ.	»	15
Ἀρταῖς Θ.	»	15
Βενιζέλος Μίλτ.	»	15
* Βικέλας Δημ.	»	89,60
Γεδεῶν Μ. Ι.	»	20

Γεράκης Γ. Ἀθ.	»	15
Γιαννόπουλος Π. Ἐμ.	»	15
Δαμαλάς Ν.	»	15
Δαμασκηνός Ἀντ.	»	15
Δαμασκηνός Ν.	»	15
Davidson Thomas	»	28
Δοσίθεος ἐπίσκοπος Θηβῶν	»	112
Δραγούμη Ἐλίζα Στ.	»	15
Δραγούμης Ἐμ.	»	15
Δραγούμης Μ.	»	50
Δραγούμης Στ. Ν.	»	15
Dumont Alb.	»	30
Εὐστρατιάδης Π.	»	15
Ζαχαρίου Δ. Π.	»	15
Θεοδωρίδης Α.	»	15
Θεολόγος Παντ.	»	50
Θεοφιλάτος Ἰω.	»	15
Ἰασεμίδης Περ.	»	15
Ἰατρίδης Εὐθ.	»	15
Ἰωαννίδης Γρηγ. (ἀρχιμανδρ.)	»	15
Ἰωάννου Φίλιππος	»	30
Καλαποθάκης Μ.	»	15
Καλογεράς Νικηφ.	»	15
Καραμάνος Μ.	»	15
Καστόρχης Εὐθ.	»	15
Κατριβάνος Ἀθ.	»	15
Καφταντζόγλου Α.	»	15
Koehler Ur.	»	28
Κοκίδης Δημ.	»	15
Κολιάτσος Σωκρ. (ἀρχιμανδρ.)	»	15
Κοντογόνης Κ.	»	15
Κοντόσταβλος Ἀλ. Α.	»	15

Κορομηλάς Δ. Α.	»	15
Κορωνάτος Π.	»	15
Κουμανούδης Στέφ. Ἀθ.	»	15
Κυριακός Ἰω.	»	15
Κωνσταντίνου Γ.	»	15
Κωστής Κ. Ν.	»	15
Λάκων Β.	»	15
Λάμπρος Π.	»	15
Λασκαρίδης Λ. Π.	»	15
Lueders O.	»	28
Μάμουκας Α.	»	15
Μανιτάκης Ἐμ.	»	15
Μαυρογιάννης Γ.	»	15
Μαυροκορδάτος Ν.	»	20
Μερκάτης Λ.	»	25
Merlin L.	»	25
Μεσσηνέζης Ἰω.	»	15
Μιστριώτης Γ.	»	15
Μυλωνάς Κυρ.	»	15
Νέγρης Θ.	»	15
Νικήτας Ἰω.	»	15
Νικόδημος Κ.	»	15
Νικολαΐδης Γ.	»	15
Oberg Em.	»	28
Οἰκονομίδης Β.	»	20
Παπαδημητριάδης Θ.	»	15
Παπαρρηγόπουλος Κ.	»	15
Παπαρρηγόπουλος Η.	»	15
Πάππος Δημ.	»	30
Πρετεντέρης Χαρ. Γ.	»	15
Προκόπιος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν	»	15
Ῥάλλης Δ. Γ.	»	15

Ῥενιέρης Μ.	»	45
Ῥηγιάδης Ἐλα	»	30
Ῥουσόπουλος Α. Σ.	»	45
Σακελλαρόπουλος Σπ.	»	20,60
* Σαρίπολος Ν.	»	30
Σεμιτέλος Δ.	»	15
Schliemann H.	»	45
Schmidt Jul.	»	45
Σκουζές Γ. Π.	»	45
Σουρμελής Δαν.	»	45
Σταματάκης Π.	»	45
Σχινᾶς Β.	»	45
Σωτηρόπουλος Σ.	»	45
Τάξης Ἰω.	»	45
Τουφεκτσῆς Σπ.	»	45
Φιλαδελφεύς Χ. Ν.	»	45
Φιλιππίδης Γ.	»	45
Φίλων Φ. Ι.	»	45
Φιντικλῆς Σπ.	»	45
Φυτάλης Γ.	»	45
Χατζόπουλος Ν.	»	45
Wilberg K.	»	45
Ziller E.	»	45

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ὁ δῆμος Πειραιέων	»	50
Ζωγρίφος Ἀθ.	»	25
Μελετόπουλος Ν.	»	30
Μουτζόπουλος Δημ.	»	45
Μουτζόπουλος Τρ.	»	45
Ῥάλλης Α.	»	45
Σέρμπος Στ.	»	45

	ΕΝ ΑΤΑΛΑΝΤΗ	
Κανακᾶς Πάτροκλος	»	15
	ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ	
Ὁ δῆμος Μυρτουντίων	»	100
	ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΡΟΥ	
Βαφιαδάκης Δ.	»	15
	ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ	
Κολυβάς Ἴλ.	»	22,40
	ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ	
	ΕΝ ΒΙΕΝΝῃ	
* Μαυροκορδάτος Γ.	»	150
	ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ	
Κοντογιαννάκης Ἰω.	»	560
Συμβουλίδης Γ.	»	30
	ΕΝ ΜΑΣΣΑΛΙᾳ	
Βλαστός Στέφ. Α.	»	56
Καραμάνος Φωκ. Γ.	»	15

Δωρηταὶ βιβλίων καὶ τὰ βιβλία αὐτά.

Ἡ ἐν Πετρούπολει Commission Impériale archéologique τὰ ἑαυτῆς Comptes-rendus τῶν ἐτῶν 1872—4 μετὰ τριῶν τευχῶν πινάκων, εἰς φύλ.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις τὸ Corpus inscriptionum Atticarum II, 1. ὑπὸ U. Köhler. Ἐτι καὶ Supplementa ὑπὸ A. Kirchhoff εἰς τὸν I τόμον. Καὶ τὸ ὑπὸ B. Kekulé εἰκονογραφικὸν σύγγραμμα Tanagra. Stuttgart, 1878 εἰς φύλ. 1878.

Τὸ ἐν Ἀθήναις Γερμανικὸν Ἀρχαιολογικὸν Καθίδρυμα τὸ περιοδικὸν αὐτοῦ Mittheilungen des deutsch. arch. Instituts in Athen.

Ἡ ἐν Ἀθήναις Γαλλικὴ Σχολὴ τὸ ἑαυτῆς περιοδικὸν Bulletin de correspondance hellénique.

Ἡ ἐν Ὁδησσῷ Ἑταιρία τῶν ἱστορικῶν καὶ ἀρχαιολόγων τὰ ἑαυτῆς Πρακτικὰ τοῦ ἔτους 1877.

Ἐξ Ἀμερικῆς ἐστάλησαν Constitution and by laws of the Numismatic and Antiquarium Society. Philadelphia, 1870. Ἐτι Tenth annual report of the Peabody Museum. Vol. II. N° 1. Cambridge, 1877.

Ὁ ἐν Cambridge τῆς Πολιτείας Massachussets καθηγητῆς Th. Davidson, Κατάλογον τῶν ἐν τῷ Μουσεῖῳ τοῦ Νεοβοράκου Κυπριακῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Συλλογῆς Cesnola. 1876, εἰς 8ον μετ' εἰκόνων.

Ὁ ἐν Παρισίοις Charles Lucas, De la reconstruction des contre-forts de la Cathédrale d' Evreux. Paris, 1877.

Ὁ αὐτόθι P. Foucart, Décret des Athéniens relatif à la ville de Chalcs (Extr. de la Revue archéologique 1877).

Ὁ αὐτόθι J. DeWitte, Satyre, bronze trouvé a Dodone dans les fouilles de M^r. C. Carapanos. Paris, 1877.

Ὁ αὐτόθι O. Rayet, Les figurines de Tanagra.

Ὁ αὐτόθι K. Καραπάνος, Dodone et ses ruines par M. C. Carapanos (extr. de la Revue archéologique).

Ἡ ἐν Λουγδούνῳ τῆς Γαλλίας Société académique d'Architecture τὰ ἑαυτῆς Annales τοῦ ἔτους 1875—76.

Τὸ ἐν Χριστιανίᾳ τῆς Νορβηγίας Πανεπιστήμιον Postola Soegur legendariske fortaellinger om apostlernes lic. κτλ. af C. R. Unger. Christiania, 1874.

Ἐκ Κοπεγχάγης Denkmale einer sehr ausgebildeten Holzbaukunst in Norwegen, von J. C. C. Dahl. 1837, εἰς φύλλον, ἔτι Norges Mynter i Middelalderen ὑπὸ C. I. Schive καὶ C. A. Holmboe, Christiania, 1865 εἰς φύλ.

Ὁ ἐν Λουγδούνῳ τῶν Κάτω χωρῶν E. Leemans φυλλάδιον ἐπιγραφόμενον Het. Rijks-Museum van Oudheden en het Rijks-ethnographisch Museum te Leiden, gedurende het jaar 1876, εἰς 8ον.

Ὁ ἐν Τεργέστη Π. Περβάνογλους φυλλάδ. ἐπιγραφόμενον
Nemesi dea degli antichi Greci sulle rive dell'Adriatico.

Ὁ ἐνταῦθα Π. Λάμπρος Monnaies inédites des grands
maitres de Rhodes (extr. des Mélanges numismatiques
τοῦ 1877).

Οἱ συντάχται τοῦ ἐν Ἀθήναις περιοδικοῦ Ἀθηναίου τὸν
Ε'. τόμον αὐτοῦ, ἐπι τὴν Ephemeris epigraphica τοῦ Βερο-
λίνου, φυλλάδια 10 τῶν ἐτῶν 1872—77.

Βιβλία ἀγορασθέντα χρήμασι τῆς Ἐταιρίας.

Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς Βερολίνου τοῦ ἔτους 1877.

L'Acropole et la ville d'Athènes ὑπὸ Ε. Burnouf
Paris, 1877.

Indices τοῦ Corp. Inscr. Graecarum ὑπὸ Roehl.

La Venus de Milo. Documents inédits par C. Dous-
sault, architecte. Paris, 1877.

Ueber die Behandlung von Gipsabgüssen, behufs de-
ren Erhaltung. Drei gekrönte Preisbewerbungen. Ber-
lin, 1877 εἰς 4ον.

Die griechischen Vasen, ihr Formen-und Decora-
tions System von Th. Lau. Erste Haelfte. Leipzig, 1877.

Δωρηταὶ ἀρχαίων.

Οἱ ἐν Ἀθήναις Γ. Κίτσος Γιαννόπουλος, Ἐμ. Δραγούμης,
Στέφ. Ἰωαννίδης, Δημ. Βικέλας, Βασ. Ζῶτος, Π. Ι. Γεννά-
διος, Σπ. Γούζαρης, Διον. Γούζαρης, Ἄνδρ. Ι. Κουμανούδης,
Ἀδελφοὶ Α. καὶ Δ. Τσαουσόπουλοι, Γ. Εὐέλπης Οἰκονόμου,
Ἀθ. Παπαδόπουλος.

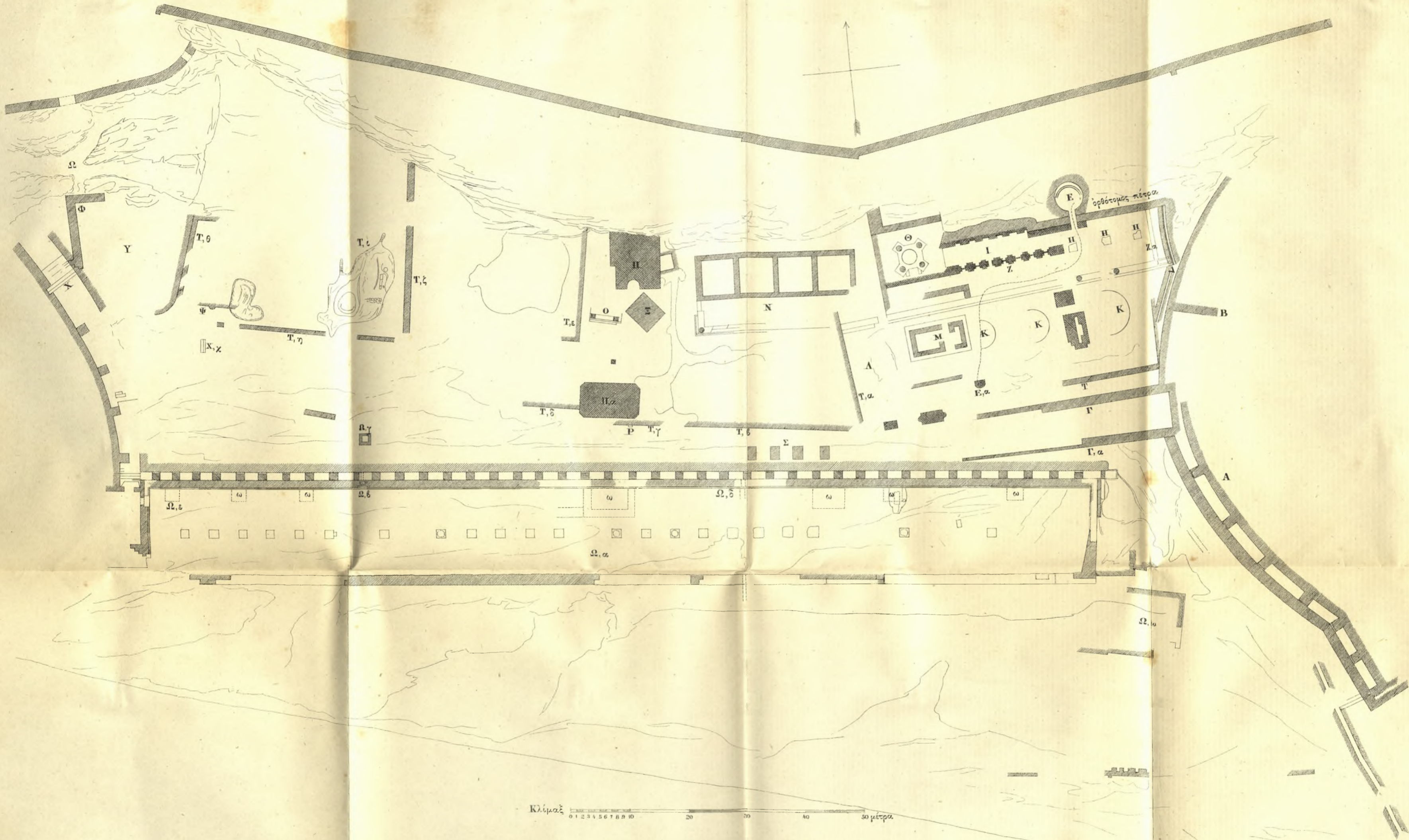
Ὁ ἐν Αἰγίνῃ Νικόλ. Λαμπαδάριος.

Ὁ ἐν Δοδρενῇ Τίτος Παπαδόπουλος.

Ὁ ἐν Ἀμισῷ Γεώργ. Κοτζιαμπάσης.

Ὁ ἐν Κανταβριγίᾳ τῆς Ἀμερικῆς Lucian Carr, δειγ-
ματα ἀρχαιοτήτων προϊστορικῶν.

Καὶ ἄλλοι δέ τινες ἐκ τῶν κατὰ τὰ πρότερα ἔτη ἀναγρα-
φέντων ὡς δωρητῶν προσήνεγκαν καὶ ἐφέτος ἀρχαία.

- A αρπία τοῦ υἱοῦ τοῦ νεύρου.
- B ἰσοπεδιστὴ ἀντορία.
- Γ οὐλός το ἀπό τοῦ νεύρου.
- Γα τοίχος ὁ γαί πρό τῶν ἀναβασιῶν φαινόμενος.
- Δ ἀργαῖοι τῶν ὀμβριῶν ὑδάτων.
- Ε οὐλῶν, ἐν ᾧ ὕδωρ καὶ εἰμίονα καὶ σαυρὸς.
- Εα ἄφρημα, εἰς ὃ ἐχρεώταται τὸ εἰ τοῦ οὐλῶν ὕδωρ.
- Ζ ὄσσα θυρῶν.
- Ζα τοίχος θυρῶν.
- Η, Η, Η σταλοβάται.
- Θ περὶ τῶν ἰσχυρῶν ὕδατος, ἐν ᾧ ἄφρημα.
- Ι Βοήσαντα οἰκοδομή.

- Κ,Κ,Κ ὄσσα, ἐξ ὧν θημάτων τριῶν ἐπιπέδων.
- Λ τάφοι Χριστιανικοί.
- Μ ἀρπυγία οἰκοδομή (ναοῦ).
- Ν ὄσσα Ἰωνίων.
- Ξ ἀρπυγία οἰκοδομή.
- Ο ἀρπυγία οἰκοδομή, μετὰ βάσεων πυραυσιῶν Ἰωνίων.
- Π ὄσσα ἰσχυρῶν ὑδάτων.
- Πα ὄσσα ἀφρημάτων.
- Ρ ὄσσα, "ὄσον ἰσχυρῶν."
- Σ πύργος, σταλοβάται.
- Τ, Τα, Τβ, Τγ, Τδ, Τε, Τζ, Τη, Τθ γραμμαὶ περιβάλλον.
- Τι παραμυσιῶν θανατοπονητῶν μετὰ ὄσον σταλοβάτων.
- Υ ὄφρημα (τάφοι Χριστιανικοί).

- Φ Κόσμος, θεμέλια εἰς ἄφρημα ἀντιόφρον Ζῆτα.
- Χ ἰσχυρῶν, ἢ περὶ τὸ ὕδωρ.
- Χ, γ δύο βαθροὶ, ἰσχυρῶν.
- Ψ τοίχος μετὰ ἰσχυρῶν ἐπιπέδων.
- Ω ὄσσα, ἢ ἢ ὄσσα οἰκοδομή.
- Ωβ θυρῶν, ἀφρημάτων καὶ ὄσον ἰσχυρῶν.
- Ωγ ὄσσα ἰσχυρῶν, ἢ ἢ ὄσον ἰσχυρῶν.
- Ωδ ὄσσα ἰσχυρῶν, ἢ ἢ ὄσον ἰσχυρῶν.
- Ωε, ω, ω, ω, ω, ω ὄσσα ἀφρημάτων, ἢ ἢ ἀπό ὄσον ἰσχυρῶν καὶ ἢ ἢ ὄσον ἰσχυρῶν.
- Ως ὄσον ἰσχυρῶν.

Κοινοποιεῖται Μ. Μπασιάνης.

Ἐπιτομή Γ. Κόλλης.

